

ПОТАП НЕЧУХРАНИЙ

КРАХ - 2000

Черкаси
2012

КРАХ - 2000

(Як Президент України Кучма планував знищення опозиційних до влади демократичних рухів та фізичне усунення їх лідерів. Все це відбувається напередодні президентських виборів 1999 р. Кучма планує залишитись президентом на наступний п'ятирічний термін. Кабінет Кучми.

На прийомі у нього Лисий).

КУЧМА:

Шановний! Справа делікатна.
Без хитрощів вона не йде,
(Це на увазі мусим мати) –
Як, власне, «лівих» обведем.
Народ затурканий, безвольний,
Проблема їжі – от і все;
Він вузько думає. Невіра
Нам перемогу* принесе.
Як і реклама: товар слабкий,
А тільки хвалять – він іде.
Та це ще більше, ніж реклама,
Залежно, хто її веде.
А от тепер, шановний, слухай:
Потрібно справу тонко знати:
*(Кучма сміється, постукує Лисого** по плечу).*
Потрібно лівих розколоти,
Поставить їх друг другу проти.
Крім тих прийомів загадкових***,
Свою структуру мусим мати
Таких же лівих, тільки в «шкурі»,
І ділом відданих тобі;
Нехай вони на мене лають,
Нехай кричать про комунізм,

* На президентських виборах в 1999 р.

** Лисий – висока державна особа

*** Знищення лідерів

Та справу роблять. Нашу справу,
Пока ми маєм таке право.
Надіюсь, ваша служба зможе?

Лисий:

Це вроді кінь у Трої був?

Кучма:

Розбить на частки «лівий рух»;
Тоді довершим по частинах...

Лисий:

У мене є така людина;
Вона – насправді програміст,
Майстерно може творить «драми»,
У них вкладає потрібний зміст.
До того ж «Дама» язиката,
А по натурі – то чума,
Чіпкий реп'ях і дипломатка
І в певній мірі – Сатана.
Заплатим їй. Вона знахідка;
А як навчилася дурить?!
Мороза ловко обвела
І робить вид, що в дошку їхня...
Народу в очі чесно бреше:
Всім каже: «Поверну Союз»

Кучма:

Робити тяжко... Брехать легше;
Таку махину повернуть...

Лисий:

У неї політична сила
Ще й має партію якусь
Під «лівим прапором».

Кучма:

Вчудила;
Тільки вкладіть потрібний зміст.

Лисий:

Мороз нічого не утне,
Адже вона була соратник:
Вели з Морозом «лівий рух»;
В ідеях, вроді, не зійшлися,
На дві частини поділились;
Вона для ока так робила.
Але шанує дама гроші
І нам багато допоможе
Її хамелеонський хист.

(Кучма зупиняє розповідь Лисого, нагадуючи йому, що незабаром вибори президента, і до них потрібно ретельно готуватись).

Кучма:

При ділі хочеш бути, так знай:
Готовте сани ще весною,
Бо літо швидко пробіжить
І ми залишимося, як гої...
Один Рябець – це лиш початок;
І Кушнар'єв не підведе;
Для цього гроші у нас є!
Нехай він «Злагоду» готує.
Ми провокаторів зашлем
Соціалістам. Хай бунтують...

Лисий:

Цим комуністів не візьмеш...

Кучма:

Парламент каже своє слово;
Он Медведчук – яка рука!
Ткаченко* держить за горлянку,
Нас інформує Що і Де.
І бачиш, держить себе в рамках.
Та найскладніше – це Мороз...

* Спікер парламенту до 1999 р.

Я не боюся Симоненка:
Народ не кине́ться за ним,
Бо знає хиби комуністів;
А от Мороз – у нього вірять,
Селяни теж за ним ідуть;
Та він же свій і комуністам,
Тоді хана нам.

Лисий:

Сказати тяжко...
А як же РУХ?

Кучма:

Та РУХ у масці;
Він же не випустив ще дух...
Про це окремо буде «казка.»

Лисий:

А Чорновіл? Він лідер тоже,
І маси вірять ще йому.

Кучма:

А от, шановний, ти й подумай
Та Деркача* включи, де треба,
Чи Кравченка. Це їм знайомо,
Коли про владу іде мова.
*(Лисий виходить; входить радник
президента по спецпитанням
від СБУ, вітається).*

Радник:

Для «лівих» ми наймем юрбу,
За це заплатим. А студенти
Для цього саме підійдуть,
І провокації влаштуем,
А потім звалим все на лівих.

* Голова СБУ, міністр ВС

(Кучма думає).

Коли про владу іде мова,
То не рахуються ні з чим,
Пускають дурням в очі дим,
Складають вигадки казкові.

Радник:

Отож, студентів спровокуєм,
Та ще й обдуримо ми їх,
Неначе ліві обдурили;
Це зробить тих студентів злими.
І справжні ліві зло пожнуть,
В яке ми яду положили.
Телеведучі допоможуть,
Щоб в Україні знали «зло»,
Яке ці ліві «сотворили».

Кучма (думає):

Ач, який хитрий – режисер...

Радник:

Одна задача – шляхи різні;
Як завершить її сповна?
Тут не рахують жертви, гроші,
Мораль, порядність – то пусте;
Важливо хто тут переможе
І всі підходи замете.
Бо переможців – не осудять.
Бо переможець – судить сам...

Кучма (думає):

Оце – то настоящий Юда!
Любому голову знесе.
(В кабінет заходить Ю. Кравченко^{*},
вітається,
сідає в крісло. Радник виходить).

* Ю. Кравченко – міністр внутрішніх справ

Кучма:

Оце я чув від цього кадра
Таке, що моторошно стало...
(Кравченко заспокоює Кучму)

КРАВЧЕНКО:

У нашій справі все можливо,
Велика влада – жертви скрізь;
Ми ліквідуємо строптивих –
Був отакий... Нема... З кінцем...
Ці жертви вічні. Ми чи інші
Пускають в справу сотні жертв;
Ми, як відомо, завжди грішні,
А особливо, це тепер.

1999 р. Як готувались вибори президента Кучми.

*(Кабінет Лисого. До нього заходить поважна дама,
яку він запросив таємно...)*

*Лисий радо (награно) вітається, запрошує даму
в крісло)*

Лисий:

Я думаю, що ви прийшли таємно.
Мороза очі пропустили Вас...

ДАМА:

Та пізно вже. На вулиці так темно,
Та і не перший раз.
І який дурень стане пильнувати,
І що йому це дасть?..

Лисий:

Той дурень, що жадає влади,
Нема різниці, яку він має масть.
Чи рухівці, чи сині, чи зелені –
Вони для мене всі в одне лице...

ДАМА:

І ліві тоже?

Лисий:

Ні, вони окремі;
Мороз мене турбує перш за все!
(Лисий усміхається, робить комплімент дамі)

Лисий:

Ви – як заноза в тілі у Мороза,
І як болячка, як чіпкий реп'ях;
Ви робите, що і артист не зможе
Зіграти роль в житті отак...
Все так природньо, як і мусить.
Вам люди вірять – це великий плюс.
І все це «лівих» просто бісить
За кожне слово з ваших уст.

ДАМА (СЕРДИТО):

Тепер до справи...

Лисий:

Вибори * підходять.
Пора подумать, як же бути нам?
Я думаю, що тут Деркач ** підможе...
Там режисери є для таких драм...

ДАМА:

Ви маєте?..

Лисий:

Терористичний замах ***
Ми хлопців підберем,
Підсунемо морозівських зівак
І носа лишній раз утрем.
Той вибух буде холостий:

* *Президента, 1999р.*

** *Голова СБУ*

*** *Замах на кандидата в президенти Н. Вітренко*

Ні жертв, ні крові там не буде,
І кожний залишається живий;
І тут же будуть наші люди.
Ми швидко арештуєм всіх
І заберем людей Мороза.
Такий от план... Берем на душу гріх?

ДАМА:

Берем, коли нема загрози...

Лисий:

А більш детально – то Деркач –
Вони уміють планувати!
Так, це одна з складних задач,
Тож не цікавлять нас затрати.
(Лисий передає конверт)

Лисий:

Це для дрібних затрат,
Вам у цій справі пригодяться,
А зробим діло, то наш брат
Все зробить для підтримки нації*.
*(Дама виходить з кабінету. На вулиці на
неї чекає спецмашина, яка відвезе її додому.
Лисий телефонує Деркачу):*

Лисий:

Була та дама...
Згідна, схоже...
Тепер детально розберись,
Де і коли, і хто що зможе,
І сам сценарій продивись.
Як зробиш все – мені покажеш.
Помилка варту голови!
Ти ж нею жертвувати не станеш?
Питання є? Все уловив?

*(1999р., м.Кривий Ріг. Під час мітингу на підтримку
кандидата в президенти України Н. Вітренко на неї*

скоєно «провокаційний» замах: Вибух стався, але жертв майже не було – покалічено одну громадянку.

Президентські телебачення, радіо, преса миттєво рознесли сенсаційне повідомлення: «Мороз робить замах на Вітренко...»).

(Держач телефонує Лисому)

ДЕРКАЧ:

Чи повідомлення Ви чули,
Про Кривий Ріг?..
Усе збулось!..
Надія Вас не обманула –
На неї* замах зробив «хтось».
І винні спіймані. Їх двоє,
І до Мороза слід веде.
Я не завидую цим голям;
Хоча Мороз вряд, чи впаде...

Лисий:

Морозу крах... Згорить бідняга...
А наша дама – феномен;
Ще й так обставила цю справу
І розбомбила «лівих» вщент.
Морозу всю вину припишем:
«По трупам нагло йде до влади,»
А декому з них буде «вишка»,
Тепер вони притихнуть, гади.
(Лисий телефонує Кучмі)

Лисий:

Данілич! Зроблено все тонко,
І не обмить тепер їм сажі.

Кучма:

Мороз... Договаквся, подонок...
Так що тепер на це він скаже?..
Ну молодці!.. Зробили ловко!
А ще б «Петрушку» «підмочить...»
Той видає себе за вовка.

Лисий:

Та вмiє тiльки маси злити.

Кучма:

Отож, гуртом куємо владу,
Стягаємо в один кулак;
Сьогодні я безмірно радий,
Що відбулося все отак.

Лисий:

Ну а Морозу – тяганина
В прокуратурах та судах...

Кучма:

Нехай трима своє, скотина,
І знає те, що йому крах...

(Промайнуло декілька днів. Прокуратура, МВС, СБУ «досліджують» справу про терористичний замах, прив'язують до цієї справи члена політради Соціалістичної партії України Іванченка, який, «можливо», робив замах. І ось знову дама на прийомі в кабінеті у Лисого)

Лисий:

Радію, що зовсім ви цілі...
Я ж говорив. А «замах» цей
Нам допоможе в такім ділі,
«Переконає» він людей;
Ви лівих навпіл розділили,
Мороз розтане, немов сніг...

Дама:

Але у нього досить сили;
Його непросто збити з ніг.
Ви ще не знаєте Мороза * :
Він не такий уже й простяк;
Мороз уперто тягне воза,

* Лідер Соціалістичної партії України

А замах цей – легкий сквозняк:
Пізнали «ліві» в нім халтуру;
І серед мас не вірять теж;
Мороз не вміє мінять «шкуру»,
І його так не проведеш...

Як планувало знищення кореспондента радіостанції «Континент»
Г. Гонгадзе вище керівництво держави в особі президента України
Л. Кучми та силових міністрів. Міністр внутрішніх справ Ю. Кравченко
в кабінеті президента України Л. Кучми

Кучма:

Мене повідомляють знову,
Що голос «Континент» веде
По Україні пропаганду
І камінці у наш город
Скидає та зливає бруд;
Авторитет мій підриває
І мене ставить ні у що.
Це повторяє у ефірі
Якийсь Гонгадзе, знать, грузин,
Мені постійно допікає;
Ви приберіть його з дороги,
Зламайте нахалузі роги...

Кравченко:

Він що, нам перший?.. Ми це зробим,
Що й рідна мати не пізна.
Він зникне геть... При першій спробі
Це зробить група Каплуна *.

Кучма:

Твої це справи, знаєш як
Мені, щоб він замовк,

* Каплун, він же Циклоп. Ім'я несправжнє. Керівник групи убивць, ліквідаторів. Група зовнішнього спостереження.

КРАВЧЕНКО:

Для спецзавдань – у нас підрозділ,
Із кримінальників набір.
Це чорні душі, повні злості,
Бо в кожному – скажений звір.
Кого убити – то уб'ють,
А кого різать – то заріжуть,
Бо вовче серце, вовча лють
І всякий раз ждуть жертву свіжу.
Зненацька із засідки – мить –
Нещасну жертву настигають,
Ото її уже й не жить,
Бо люті звірі розтерзають.

(Не дивлячись на Кравченка, Кучма запитує)

КУЧМА:

Проговориться що ж, не можуть?

КРАВЧЕНКО:

Ми дієм через кілька рук:
Кого потрібно – ліквідуєм;
Хто заважає – приберем;
На благо вище – то отруїм.
Живуть вони останнім днем.
Держава потребує цих жертв;
І кожний, як соліст оркестру,
Зігравши роль, зникає геть –
Оці істоти просто стерті.
Без імені і без могил...
Це буде при найкращій владі...
Данілич! Я Вас заморив?
Цим технологіям не раді?

(Кучма мовчить, Кравченко продовжує):

Керують режисери ними;
Все, як в кіно, тільки в серйоз.

Вони згорають невидимо,
То ж не дарують їм і роз...

КУЧМА:

А вони знають кому служать?

КРАВЧЕНКО:

Знають одне: що це спецгрупа;
Що за провину – самосуд.
Якщо не так – свої заріжуть.
Ми їх не судим. Головне –
Робить як слід свою роботу,
А я їм гроші – всі заботи...

КУЧМА:

Ти там мене не підведи,
Не то узнають комуністи,
То наберемось ми біди,
Тоді в Європу нам не влізти...
Гаразд, Юрко. Приходь. Щоб в курсі,
А не то знаєш... Може все.

КРАВЧЕНКО:

Будем надіятись на успіх;
Я думаю, що повезе...

(Кравченко швидко виходить із президентського кабінету)

Осінь 2000 р. 10 година ранку. Міністр внутрішніх справ, згадавши вчорашню розмову з президентом Кучмою, викликає у свій кабінет Каплуна – керівника спецгрупи. \зовнішнє спостереження

КАПЛУН:

Я слухаю Вас, генерал?..
З'явилися справи невідкладні?
Кравченко:
Тут не робота, а скандал,

І мусиш виконати справно...

Авт.:

І Кравченко йому назвав

Що, де і як – всі «за» і «проти».

КРАВЧЕНКО:

Щоб тіло зникло назавжди;

І тих, хто зробить – ліквідуйте,

Щоб замести усі сліди.

У такій справі не жартуйте...

КАПЛУН:

І знову жертвуєм своїх;

Там такі хлопці – дуже жалко...

КРАВЧЕНКО:

Та підбереш собі нових –

Хватає в мене криміналу.

КАПЛУН:

Я, може, інше щось рішу?..

Кравченко:

Самодіяльності не треба!..

(Кравченко мовчки думає відносно Каплуна)

Тебе я тоже вознесу

Богам, як кримінальну жертву...

Кравченко до Каплуна:

Ось на потреби візьми гроші.

Це виконавцям і тобі...

Надіюсь, ділу допоможуть

Усе обдумавши, робіть...

Коли все зробиш – повідомиш;

Ну а сьогодні – будь здоров.

Авт. :

Отак закінчилась розмова

Між Кравченком та Каплуном.

(Каплун виходить із кабінету)

Пройшло декілька днів після розмови міністра ВС Кравченка з керівником спецвідділу Каплуном.

(Каплун телефонує Кравченку, коротко (умовно) повідомляє про виконання спецзавдання):

КАПЛУН:

Готово, шеф. Одне зуміли;
Тепер об'єкт* не опізнатъ:
На дві частини поділили,
Одну** прийшлося ліквідувать.
Учасників – пізніше будем –
Нагоди слухної нема.
Найближчим часом... Інші люди...
– Я, особисто?..

Авт. :

Це стосувалось Каплуна.

КРАВЧЕНКО:

Дивись. Продумай все до нитки
І помилок не допусти,
Бо не потрібно тобі свідків –
Сліди найменші замести.

(Кравченко кладе слухавку; Каплун ще тримає, роздумує, потім теж кладе).

(Обдумавши останнє повідомлення, Кравченко телефонує Головному – Кучмі)

КРАВЧЕНКО:

Данілич! Все зробив як треба –
Грузина Вашого нема;
Відправили його на небо,
Нехай послужить ще богам.

* Тіло Г. Гонгадзе

** Голову Г. Гонгадзе

Кучма:

Я зрозумів... Чеченцям, може,
Його б підкинули?.. Дивись...

Кравченко:

Тепер він ні на кого схожий,
Тепер грузин без голови.
*(Обидва мовчать. Кучма кладе слухавку;
Кравчеко в роздумах
тримає, а потім теж кладе).*

*Пройшло декілька днів. Телебачення, радіо та
преса сповістили громадськість України про таємне
зникнення журналіста радіостанції «Континент»
Г. Гонгадзе.*

*(Кравченко телефонує Кучмі, неначе вперше про
це почув)*

Кравченко:

Сьогодні ЗМІ повідомляють,
Що журналіст, якийсь Гонгадзе,
Без вісті зник, ніде немає.

Кучма:

Ще й журналістів чорт хватає;
Бо лазять скрізь – не знають міри,
Засмічують кругом ефір;
І тобі з'явиться морока.
Шукай його... Шукай сто років...
Генпрокурору говорив?

Кравченко:

Мене він щойно повідомив,
Говорить, що колись, давно
Львовянка-мати журналіста
Багато раз повідомляла,
Що її сину шлють погрози.

КУЧМА :

А він що їй?

КРАВЧЕНКО:

А він мовчав...

КУЧМА :

Нехай розслідує, шукає...

КРАВЧЕНКО:

А скільки в мене таких справ?
Скажу: рахунку їм немає;
Це ж вічні справи, чорт їх взяв...

(Обидва кладуть слухавки).

(Кучма телефонує Генеральному прокурору України)

КУЧМА:

Тут мені Кравченко дзвонив,
Назвав якогось журналіста,
Що десь колись кудись пропав.
У тебе є про нього вісті?

ПОТЕБЕНЬКО* :

Одні гризуться, а мені
Приходиться в смітті копатися...
Так, щось там є, і Баганець**
Цим буде глибоко займатися;
Навіщо він тобі?

КУЧМА:

Щоб в курсі,
Що в мене діється в державі...

* М. Потебенько – Генпрокурор України

** Зам. Ген. Прокурора

ПОТЕБЕНЬКО:

У мене море різних справ.
Повір мені – не всі їх знаю,
А цього чув. Якийсь Гонгадзе.
Якийсь грузин чи не грузин?
Були, здається, якісь скарги
Від його матері колись...
Мене вона попереджала,
Що її сину погрожали,
Щоб її сина захистив...
Таких у мене кілька справ,
І там здебільшого погрози;
Ти демократію розводиш
І завдаєш ще більше шкоди.

КУЧМА:

Коли в Європу йдеш, так знай,
Що мусиш стати «демократом»;
Тут треба перш за все карати,
А я повинен всіх благати...
Мені під ніс сукають дулі,
А я терпіти мушу знов.
Який же я глава держави?
Такі мої, Михайле, справи...

(Кладуть телефонні слухавки).

(Генпрокурор Потебенько мовчки думає):

ПОТЕБЕНЬКО:

«Так, краще нам було в Союзі;
Усі мовчали, тихо, мирно.
І кожний був при своїй справі;
Ніхто не зарився на владу,
Усе робили, як потрібно,
Та і жили зовсім не бідно.
Тепер країна в безробітті,
Одні голодні бродять всюди;

Грабують інші, бо їм мало;
А інші крадуть міліарди
З казни державної, щоб внукам
Зробить на всі віки гаранту.
Коли це кінчиться? Ніколи...
І я служив не цій державі;
Тепер служу, бо жити треба!..
Ох, дурнуваті «демократи»,
Я ж мушу вас охороняти...»

Січень - березень 2001 р.

В Україні відбуваються грандіозні маніфестації народних мас під лозунгом «Україна без Кучми».

Причина: масове зубожіння народу, безробіття, таємні вбивства лідерів опозиції та незалежних журналістів органами державної влади – МВС та СБУ і навіть за вказівкою президента.

Спусковою гашеткою стало вбивство журналіста радіо станції «Континент» Г. Гонгадзе за прямою вказівкою президента

Кучми органами Міністерства внутрішніх справ.

За вказівкою президента різними методами Генпрокуратурою в особі М. Потебенька спеціально затягується розслідування цієї справи та експертиза обезголовленого тіла журналіста.

Ще більше потрясло громадськість України повідомлення лідера Соцпартії України О. Мороза на парламентському засіданні про існування аудіозаписів з голосом Кучми та його оточення, таємно записаний охоронцем президента М. Мельніченко, де йдеться про знищення журналіста Г. Гонгадзе.

Президент Кучма та більшість вищих державних посадовців ним підібраних – це, посуті, злочинці; вони давали вказівки на таємне фізичне знищення людей, опозиційних до режиму.

Маніфестації народних мас відбуваються по всій Україні.

В цих маніфестаціях об'єдналось більшість партій правого та лівого спрямування.

Режим Кучми став ненависним народу України.

Під тиском народних мас в парламенті виступає Леся Гонгадзе – мати знищеного опозиційного журналіста.

Громадськість України дізналась, що замовник убивства є президент, виконавець – міністр внутрішніх справ Кравченко, приховувач і затягувач розслідування злочину – Генпрокурор Потебенько.

Зустріч членів парламентської комісії з майором М. Мельніченко за кордоном дає можливість упевнитись, що аудіозаписи дійсні і свідчать про замовлення цього вбивства президентом. Крім того, вони проливають світло на те, що вище керівництво держави замішане в убивстві В'ячеслава Чорновола – лідера Народного Руху України.

Європа, США, Канада та інші країни світу зайвий раз пересвідчилились в злочинності вищого керівництва України.

Особливо великі маніфестації проходять у столиці Києві.

Так, 11 лютого 2001 р. люди величезними масами з'їхались в Київ з усієї України, заповнили весь майдан Незалежності,

Там відбувся гرادіозний мітинг під гаслом «Україна без Кучми», присвячений пам'яті Г. Гонгадзе. Люди з свічками в руках утворили живий багатокілометровий ланцюг від майдану до президентського палацу як пам'ять про журналіста.

Кучма, враховуючи обстановку що склалася в державі, вирішив кинути розгніваним масам першу жертву: Голову Служби Безпеки України Л. Деркача.

Скоріше це було зроблено президентом через аудіозаписи, зроблені М. Мельніченком.

Внутрішня і зовнішня обстановка для Кучми ще більше ускладнюється; за підтримкою він кидається в «обійми» до російського президента Путіна.

У парламенті значна частина депутатів утворює Комітет Національного порятунку, завданням якого є усунення Кучми від президенства парламентським шляхом.

Але Кучма, будь-якою ціною, не хоче віддавати владу. Все це лягає важким тягарем на престиж України, як держави, на подальше зубожіння народу.

Мітинг на майдані Незалежності, присвячений пам'яті Георгія Гонгадзе під загальною назвою: «Україна без Кучми.»

(Із багатьох регіонів України: – Полтавщини, Черкащини, Слобожанщини, Херсонщини, Поділля, Прикарпаття та Закарпаття, Донеччини – в столицю Київ прийшли колони демонстрантів віддати шану Г. Гонгадзе і виразити своє презирство і обурення Кучми та його режиму).

Мітинг веде Юрій Луценко.

Л. СКОРИК :

Шановні люди України!
Уже іде десятий рік,
Як незалежно ми живемо.
Бідніші стали ми тепер.
Багаті люди стали в моді,
Та в сто раз більше злидарів.
Наш президент – убивця, злодій,
Народ до наготи довів.
Вже Україна загубила
До трьох мільйонів. І тепер

На тих, хто проти стане
Чи скаже слово не таке
Служиві найманці тирана
Десь тихо знищать, щоб мовчав.
Геть вимирають наші села;
Скрізь безробіття у містах
І люди бродять, мов собаки,
Не Україна – Кучмостан.
Спасіння наше тільки в тому,
Коли підніметься народ
Та звільниться від диктатури
І відданих лакеїв хама.
Нам президенти не потрібні –
Це зайва для України мука;
Як і князі, царі – це гади,
Що мучать душі, в'яжуть руки
І не дають життя громаді...

О. Мороз:

Шановні люди! Ви відчули
Уже отут і на собі
Всю демократію від влади –
Лишився, може, хто й зубів...
Кажу Вам: влада ця – режим;
Тепер його ви розпізнали:
Це диктатура Кучми, ним
Правлять могутні капітали,
Що здерті з нашого народу!
Це мафія, якої в світі
Ніде немає отакої,
І президент їй голова.
І хто на нього скаже слово
Нелагідне – чекає кара;
За що ж Гонгадзе покарали?..
Та є ще люди в Україні –

Це віддані сини – герої*,
Що ризикуючи собою,
На захист України стали;
Оце вам наші ідеали!..
Сюди, шановні, Україна
З усіх кінців людей послала,
Щоб Кучму ми гуртом прогнали;
Терпець народу увірвався;
По всій країні – безробіття,
Завмерли фабрики й заводи,
Життя нестерпне для народу.
Тікають з України діти –
Не хочуть утисків терпіти.
Тож, об'єднавшись, ми зумієм
Прогнать від влади цих злодіїв.

Ю. Луценко:

Режим довів людей до злиднів!
Тут все сказали. Я не буду
Жаліти Вас: які Ви бідні!
Час діяти і рятувати
Майбутнє Неньки-України!
Сьогодні ми засудим ката** –
Громади рішення єдине.

Авт. :
Понад майданом вечоріло,
Над містом сутінки згущались.
Шумів народ. Принесли «тіло»,
Що на гілляці теліпалось.
На ньому роба полосата,
Як арештанти носять скрізь.
Оце і все. Це образ ката,
У нього Кучма сам заліз.

* майор М.Мельніченко

** Кучма в образі опудала

Луценко :

Його ми судимо за горе
І за страждання, море сліз
Народу нашого. Він мором
В могилу три мільйони звів.
За сотні знищених заводів,
За безробіття й геноцид,
За те, що він найбільший злодій
У цій країні. Скільки ж бід
Завдав, бездара, селам нашим;
Там вимирає народ геть.
А що громада на це скаже?..

*(Над майданом пролунало довго не
затишаюче):*

«Тирану смерть! Тирану смерть!..»

Авт.:

*Так прогрімів цей вирок мас
Понад майданом. І луною
Відбився десь. Майдан потряс
І розчинився темнотою.
І юрба знову загуділа.
Кричали скрізь: «Спаліть його».
Ось ворухнулось ката тіло,
Ось спалахнув під ним вогонь...
Мов діти, скрізь раділи люди:
«Це ж він Україну сплюндрував
І продавав нас, як Іуда» –
Якийсь дідусь репетував.*

*Кучма готується протистояти народним
виступам.*

*(Президент телефонує в адміністрацію голови
В. Литвину).*

Кучма:

Адміністраціям даю наказ:
Піднять людей на захист конституції,
А не піднімуть – прогоню б...дей.
Ми протиставим крик і шум держави:
Хай підбирають наших крикунів
І перед камерами ставлять,
Щоб заглушити стогін по Гонгадзе,
Касетний заглушить скандал.
І весь цей крик кидайте в морду «лівим»,^{*}
Їм у ефір не дайте увійти,
Їх доведіть до німоти,
То люди врешті нам повірять.
Робіть усе. Кричіть до хрипоті,
Інакше крах. Інакше нам кранти.

(В кабінет Кучми заходить міністр Ю. Кравченко).

Кучма:

Я їм не здамся. В наших руках влада.
А ці раби візьмуть під козинок,
Із кожної будуть лізти. От як треба!
Щоб моя воля, як святий закон
У їхні голови дебільні лізла;
І вони згонять людське стадо,
Що звуть по книжному «народ».
А раптом ЩО, то і парламент
Я розгоню... Плювать на всіх;
А виберем, який потрібно;
Візьму на душу лишній гріх,
Раз керувать мені судилось...
Я б отих «лівих» всіх до «стінки»!
Хто ж каламутить нам народ?
Не Україна – один зброд...

*(Кучма плюється, лається нецензурними
словами).*

* «Ліві» – Кучма розуміє весь народний рух

КРАВЧЕНКО:

Там журналістів іноземних
Приїхало. Їх кількасот;
Своє розслідування хочуть...

(Кучма згинає руку по лікоть, іншу кладе на неї):

КУЧМА: ...

От... *
Нікуди не пускати б...дей,
Утрить їм незаметно носа.
Вони довірливі. Повірять
Любій брехні. Побільше смійтесь
І не дивіться на них звірем;
Вдавайте з себе простоту,
Невинність і святу непевність.

(Президент замовк, дивиться у вікно).

КРАВЧЕНКО:

Там «прокурори клеють діло»*
І все це роблять неуміло;
Генпрокурор всі карти сплутав,
Себе мов хоче обманути.

КУЧМА :

Так, він змагається, як лев;
Брехать наловчився не в міру,
Але у інших мати віру –
Цього не бачу. Язик бреше,
А очі видають зовсім.
І нам від цього не полекша:
Це називають «пускати дим».
...Усе це знають у Європі...
Ач, демократія у них...
А морда тоже у грязюці
І брешуть значно більше нас;

* *Матюк*

Я ту сволоту не боюся –
В Європу не візьмуть – ну й хрен;
Росія тільки й жде цей час.
(Замовк, задумався).

Кучма :

Коли прогониш тих б...дей,
Що площу шатрами закрили?
Придумай щось. Та лиш без сили...
Разом з Омельченком. Він, може,
Тобі в цій справі допоможе.

(Кучма знімає слухавку і телефонує генеральному прокурору)

Кучма :

Як експертиза йде по «ділу» *
Що ви рішили? Де кінець?
Так, генетична... Не те тіло?
Михайло, слухай – розберись...
І справі хід давай, як треба;
У тебе ж гвардія така...
Парламент?.. Він в руках у мене;
Пока у наших він руках.
Рішає «більшість», дуля лівим;
А Симоненко?.. Так, мовчить.
Він щось мудрує, копить сили –
Нас на лопатки положить.
Так, Мельніченко... Розшук. Будуть...
Найдіть і притягніть – наказ!..
Як зрадника судити будем –
Я розпорядження віддам.
Михайло! Жду я дій твоїх.
З душі моєї зніми гріх.

* Гонгадзе

Коли ти кінчиш оту «суку» * ?
Усі бумаги підібрав?
Що Обіход ** ? Кінчайте з нею!..
Вона ограбить нас усіх...
І Юшенка вона рятує,
А той зарплати віддає.
Я бачу, б..ді доконають...
(Кучма телефонує Азарову)*
Досє готове на «чувіху»
За газ, енергію, метал?
Кривбас цікавить мене більше,
Я свої кровні туди вклав...

АЗАРОВ:

Готовим... В деле... Подобрал...
(Кучма до Кравченко)

КУЧМА:

Мені Всевишній допоможе...
Не здамся я...
На всіх ложив...
А от Деркач – ух, баба тоже...
Мене підвів під монастир...

Парламент України. Пленарне засідання. Іде обговорення аудіокасети майора М. Мельніченка.

С. ГОЛОВАТИЙ:

Колеги! Голос в тій касеті
Ви чули всі. Так підробить
Ніхто не зможе. Тембр... Подих...
Дурацький сміх. Це ж президент!
А Кравченко? Це ж справжній голос;
Тим більше – голос Литвина!
А їх діалог... Хто підробить

* Ю. Тимошенко

** Зам. генпрокурора

Те, що природа їм дала!
Вони убивці... Цього мало?..
Генпрокурор їх покрива.
І тут у залі ми зібрались,
Та значна «більшість» служить злу!
Вона потворсвує убивцям –
До них попала в кабалу.
Ця «демократія» продажна;
Що ж за держава? Хто кермач?
Той же убивця – прямо скажем!
А цей брехливий «наглядач»,
Що називають прокурором –
Щитом держави брехунів.
Цей погляд, бачите ви, бреше;
Психічний стан не підмінить.

*(Головатий хвилюється. Зал мовчить. Кравченко
кидає погляди по сторонам, Деркач відкинувся в кріслі
і втотив очі в Головатого).*

Вони пов'язані всі міцно,
Корупція кругом така –
Не помилюся – стратегічна –
Тримаються за кермача.
До чого довели країну!..
Рівняють з Африкою нас.
Ще рік – і будуть ходить голі,
Замучили зовсім народ.
А безробіття; блудять бомжі –
Собаки, діти, жебраки,
Каліки, немічні, голодні,
І молоді, і старики..
Це він – цей президент-хапуга,
Що нових повноважень жде,
На нас поклав таку наругу –
Народ до мору приведе.

(С. Головатий на мить замовк; відпивши зі склянки води, продовжував):

Якби такому років п'ятдесят
Дали можливість управляти,
Земля козацька стала б пустувати,
Вовки завили б на святій землі;
Отак «керують хамські королі».
О, Святий Боже! За що наказав
Народ, що в придніпровським краї?
За нерозумність він його карає,
Що виходу із нетрів не шукає.
...Я певен: справа Чорновола –
Це дія ваших рук брудних.

(Головатий кида погляд на Кравченка та Деркача).

Генпрокурор – цей страж закону –
Снує плітки, як той павук –
Рятує мафію від суду;
Та прийде час, коли на вас
Плювати будуть наші люди,
Як на запроданця Іуду,
Що на Голгофу Христа здав!..
Тепер узнають правду люди,
Що в Україні зло твориться
І автори його – це ви.

О, Господи, коли б змінилось...
Бо давить душу цей режим
І ці творці нового пекла,
Яке зі старим породнилось...

(Головатий звертається до Генпрокурора):

А як колись душив він Хмару,
Цей, Генеральний прокурор!
Яку ж йому потрібно кару
За беззаконня і терор?!

(Спікер парламенту виключає мікрофон і голос Головатого впав у «яму»).

Кучма та Медведчук планують послати у відставку прем'єр-міністра В. Ющенка.*

(Медведчук у кабінеті Кучми, розмовляють).

МЕДВЕДЧУК:

Данілич! Знайте: ми все зробим.
Парламент в основному наш.
І навіть комуністи стихли –
Уже не творять яралаш.
Один Мороз, падлюка, крутить,
І рухівці, козли, шумлять;
Але у них ще мало духу,
Щоб проти нас зібрати рать.
У них рішучості немає.
Вони одне – лише кричать;
Судом народним нас лякають,
Та не уміють влади брать.
І Плющ **, і я, і Гавриш *** – теже,
Ми забезпечили тили.
Нехай Мороз хоч лізе з кожї –
Добавить тільки сивини.

КУЧМА:

Відносно Ющенка... Зараза
Мовчить, нейтральність зберіга;
За мене – ні одної фрази;
Тіка, неначе від гріха.

МЕДВЕДЧУК:

В парламенті здійму я бучу;
Хай більшість валиться тепер.
Упаде уряд неминуче;

* В. Медведчук – лідер соціал-демократів, президент спілки адвокатів; основний організатор заговорів проти народу; кар'єрист; найактивніший радник Кучми; 1-й заступник спікера парламенту, голова адміністрації Президента

** Плющ – спікер парламенту

*** *Гавриш – 2 заст. спікера

От і дограється прем'єр.
А буде «більшість», тільки інша,
І уряд «зробимо « новий –
Коаліційний. Станем зліші...

Кучма:

І надзвичайний стан введем!..
Тебе призначимо прем'єром,
А після мене шанс є стать
Конституційним Президентом;
Тут тільки дров не наламать!..
Дзвонив я Путіну. Він в курсі,
Що справи тут х-во йдуть;
На днях відбудеться в нас зустріч,
І грандіозні плани ждуть.
Американці ставку роблять
І віддають прем'єру шану;
Тепер вони зі злості лопнуть,
Коли з Москвою разом станем...

Медведчук:

А наша ціль – звалить прем'єра:
На зговір з «бидом» він іде.

Кучма:

Йому пришийте оту «стерву»,
Я не терплю обох б...дей.
Мене вони обоє «ріжуть»:
Та стерва стала – Жана Д'арк,
А він, ти бач, на кого лізе –
Став на шляху моїм, шмаркач!
Хай Україна в горі, в муках,
Хай гори трупів буде скрізь,
Та не віддам я влади сукам –
У мою вотчину не лізь!..
На те піде – я заллю кров'ю
Всю Україну. Всім хана!..
Торгую злом, а не любов'ю;

Вони узнають пахана!..
Спецслужби будуть всі таємні,
А зліші будуть во стократ;
Душить б...дей будем щоденно,
А як і хто – не будуть знать.
Я покажу чого ще вартий!
Моє правління – до кінця* * до смерті.
Хай думають, що я все втратив;
Та не відкрию їм лиця...

(Медведчук угодливо дивиться на президента. Він ще не бачив його в такому розгніваному стані і зрозумів: Кучма дійсно рясно вживає нецензурні слова – це його природа. Так, що у тих аудіокасетах, мабуть, дійсно голос президента. Але все це його, Медведчука, не стосується. Він словами підтримує Кучму, хоч бачить його недалекоглядність, майже нерозумні рішення).

МЕДВЕДЧУК: (ФАЛЬШИВО)

Миттевий запал Ваш ціную,
Та тут потрібно мати спокій.

КУЧМА:

Давайте, Віктор, обгрунтуєм
І зробими висновок глибокий...

МЕДВЕДЧУК:

Хай рішення примає суд:
«Звільнити місто від наметів»^{*}
А Кравченко знесе той бруд
Від отих лівих екскрементів. Незалежності.

*Зустріч народних депутатів України
С. Головатого та В. Шишкіна з майором
М. Мельніченко за кордоном.*

* Наметове містечко голодуючих на майдані

Для підтвердження достовірності аудіозаписів, зроблених таємно в кабінеті президента Кучми, парламент доручив народним депутатам С. Головатому та В. Шишкіну зустрітись з майором М. Мельніченком. На касетах записано розмови Кучми з державними діячами України з найближчого оточення, а також розмови, що стосуються зниклого журналіста Гонгадзе.

Зустріч відбувається таємно, невідомо в якій країні та без зайвих очей.

Шишкін:

Ми від парламенту прийшли
Заслухати касети Ваші.
В країні назріває скандал,
Парламент розколовсь до сказу;
Немає «більшості» тепер –
Її касета роз'єднала.
І ми удвох – я й Головатий
Вас по паролю відшукали.
Мужам державним доказати
Потрібно чітко як і де
Ви голос Кучми записали,
Розмови підданих його;
Де засіб запису підклали?
Що побудило Вас робить
Наскільки ризиковну справу?
Кому надіялись служити?
Чи, може, заробити славу?
У що ви вірите тепер,
Коли розбурхалося море?
Коли Європа гомонить
Про президента-терориста...
Верховна Рада відтепер
Чекає фоно-матер'яли,
Щоб свідчили про все, що ми
У Вас, шановний, запитали.

(М. Мельніченко – типовий українець, вище середнього росту, віком десь 30 – 33 роки, спокійно підійшов, приємно усміхнувся, сів перед відеокамерою).

М. МЕЛЬНІЧЕНКО:

Служу я нашій Україні.
І присягав я їй служити,
А не окремим можновладцям,
Не президенту, не міністрам!
...Тяжким для мене став той день,
Коли почув я Кучми слово,
Де йшлося про знищення людей –
Таємна і пряма замова.
Це наказав сам президент –
І згода Кравченко відразу.
Я чув виразно: «Континент»...
А потім – журналіст Гонгадзе.
І страшно стало, що нічого
Нема святого цим тиранам,
Негідникам, царям обману,
Бездарним нелюдам. Я слухав
Неграмотні і дикі крики,
Коли матюк за матюком
Злітають з уст, ні – пащі хама;
І біля нього теж такі:
Горбулін, Кравченко, Деркач,
Литвин – їх хитрий попихач;
Генпрокурор в овечій шкурі.
Снують чужинці поміж ними
І вірно служать своїй справі.
Це мафія, якої світ
Від створення, мабуть, не знає;
Я чув діалог, як вони
Планують смерть порядним людям,
І моє серце рвалось в грудях,
В душі повсталася людська честь

На отих нелюдів – гидоту
(Інакше нічим їх назвуть).
Я чув, як сотні мільонів
На їх рахунки в чужі банки
Вкладали тайно «їхні люди».
І страх бояться Лазаренка,
Що видасть їх, коли засудять...
Я – охоронець. Я – чекіст,
Але і мій терпець порвався...
Я бачив, як народ грабують,
Державна влада людей дурить...
Скрізь жебраки по Україні
Прохають милостиню всюди;
А тисячі дітей бездомних
І ветеранів, що сміття
Перебирають біля дому
На старість – «благо» їх життя.
І я рішив... сказати людям,
Повідать про велике зло,
Яке створили оті монстри;
І мені, бачте, повезло
Занотувать їх чорні плани.
Нехай узнає цілий світ
Про цих негідників. Я знаю,
Що проти стануть чорні сили,
Які негідників тримають.
Так, я люблю свою Вітчизну
І в Україну повернусь,
Якщо не знищать «по наказу»,
Як знищили кати Гонгадзе.
А коли знищать, то хай знають
У Світі люди: хто вони;
І з ким Європа справу має.
Я вірю: зміняться часи,
І стане інша Україна –
За це не жалко і загинуть...

ГОЛОВАТИЙ:

Великий ризик ці касети,
Тому велика їх ціна.
Чи інші Вам допомогали.
Нас ця цікавить сторона.

МЕЛЬНИЧЕНКО:

Тоді, панове, для безпеки
(бо я усе-таки чекіст),
Прошу Вас не робити запис;
Ви зрозумієте в чім смисл...
*(Оператор вимикає запис. Шишкін та
Головатий погоджуються).*

МЕЛЬНИЧЕНКО:

Я не один робив цю справу;
Писали через мікрофон,
Що був захований в дивані,
Апаратура – зовні, далі,
Так, як без шнура телефон.
Я справу взяв усю на себе,
Не думав інших підставлять.
Це тільки Ви повинні знати;
(Слів честі можна не давати),
Я вірю: Ви порядні люди;
Ви ж відали колись мін'юстом...
(Головату)
Ви – Генеральний прокурор... *(Шишкіну)*

ШИШКІН:

Зовсім недовго, але був...

МЕЛЬНИЧЕНКО:

Важливо те, що голос справжній.

ГОЛОВАТИЙ:

Я сотні раз цей голос чув...

МЕЛЬНІЧЕНКО:

Марчук, Марчук! Усе про Чорновола
Він знає точно, але, чорт, мовчить;
Боїться Кучми хоче мирно жить.
Все оглядається навколо.

.....
.....
.....
.
..
.....
...

(Ще довго розмовляли депутати з бунтівним майором Миколаєм Мельніченком, слухали зовсім нові записи з голосом Президента.

України Кучми та його оточення. Потім, попрощавшись, Мельніченко так же непомітно зник, як і з'явився).

Виступ Лесі Гонгадзе на сесії парламенту України.

(Під впливом масових маніфестацій народу України у зв'язку з підлим убивством журналіста Г. Гонгадзе, парламент дозволив виступ його матері Лесі Гонгадзе.

Виступ транслюється. Навколо парламенту маса людей з транспарантами слухає виступ Л. Гонгадзе.

Ось спікер парламенту І. Плющ надає слово)

Л. ГОНГАДЗЕ:

Шановні депутати! І шановні люди!..
Усі Ви є чи будете батьками.
Усім Вам найдорожче – діти;
І це святе – для того живете.
Я мала сина, дорогого сина,
Та нелюди у мене відняли
І умертвили... То ж моя дитина;
Їй голову відрізали вони,

Таємно, по вказівці, заховали.
Це варварство на совісті у влади
Найвищої, що править в цій державі.
Це людодіство, я вам говорю,
Це сатанинське зло і гріх.
І моє серце рветься... Я як мати
Чекала сина, як і ви, додому,
Та скільки мушу ще його чекати?
Живого? Мертвого? Та влада не дає
Ні мертвого ані живого;
Не хоче голову віддати!!
Чи в неї, влади, совість є?
Ви розумієте про що ведеться?
Про людожерство діючої влади
І геноцид до власного народу.
Рубіж століть – нове тисячоліття лине,
Вони ж ганьбу кладуть на Україну.
(Показує на Кравченка, Деркача).
Лжепрокурор – негідник в повній мірі,
Цей страж закону – безсоромний ідол;
Ці очі брешуть і плюють у душу,
Ховають правду. В них холодна ртуть...
Цей пес, мерзотник, вірно служить
Господарю, що щедро кида кусень
І гавкає, і підневільних душить.
Ви ж бачите, що це не люди.
Це я дійшла... А скільки нас сконало,
Що не дійшли, що їх не стало...
Ще цей режим демократичним звуть...
*(Ось Леся Гонгадзе переносить погляд на
міністра Кравченка)*

Л. ГОНГАДЗЕ:

Це твої пси убили мого сина!..
Віддай же, кате, голову його?
Ви ж знаєте усе: хто, де і як ховали...
Чи й тих уже живих немає,

Хто це робив? Бо ви такі, я знаю;
Ви – вовча зграя! Вовча зграя!..
І певна я, що прирекли ви того,
Хто нам повідав цю болючу правду;
Ви псів своїх пошлете за границю,
Знайдете й знищите, як знищили Гонгадзе.
Це, певно, буде; але світ узнає
Підступний хід Кривавого Кучми
І чорної, страшної зграї,
Що у пільмі в Європу заповзає.
...Цей світ... Увесь... І без останку,
Коли б могли, то проковтнули б геть –
Іржавий Кучма і кривава банда:
Деркач і Кравченко, ви дарували смерть.
До совісті вас звать – у вас її немає;
Ганьба та суд вам! Бога я благаю!..
Бо цей народ загнали ви до ями,
Рабом і бидлом ви його зробили;
Колишнє пекло, що в 30-ті роки,
Негідники, ви знову поновили.
У мирний час, коли мовчать гармати,
Ви тихим мором знищуєте люд.
Погляньте ж ви: кругом скрегоче горе,
А панство бавиться – бенкети в час чуми.
Та буде ще, коли здійметься буря
І звільниться народ наш від Кучми.
І буде суд. То суд народу буде,
І мафія державна упаде,
І в Україні будуть жити люди,
Бо життя кожної людини – то святе!..

*(Л. Гонгадзе плаче, в сльозах сходить з трибуни.
Зал парламенту мовчить. Дехто з депутатів
плаче. Якась жіночка піднесла Л. Гонгадзе склянку
води. Нарешті, ніби отямившись, весь зал встає.
Мовчить...)*

*Авт. Отак без страху підняла
На крилах мати свого сина.
І встала, піднялась з колін,
Заговорила Україна.
І тисячі таких синів,
Що скільки літ тільки мовчали
Повстали на своїх катів:
Усе це тільки починалось...*

*Засідання комітету національного порятунку
«Україна без Кучми», 07.03.2001 р.*

*(Іде засідання. На ньому присутні лідери багатьох
партій, громадських об'єднань, рухів. Їх єднає одна
мета: порятунок народу України від геноциду, який
проводить режим Кучми.*

*Засідання присвячене також 187 річниці
народження Т. Г. Шевченка – 09.03.2001 р. Ставиться
питання про покладання вінків та квітів до
пам'ятника Т. Г. Шевченку, що перед університетом.
Засідання веде Ю. Луценко)*

Ю. Луценко:

Нам Кучма зробить западню –
Зганя жандармів з України
Сюди на Київ. Покажуть
Він хоче власть свою і силу.
Нам провокаторів зашле
В ряди населення й студентів,
Щоб потім силою давить.

ЧЕМЕРИС:

Оце вагомі аргументи.
Ті спровокують бійку вмить –
Нас винуватими зробити...

МОРОЗ:

Цього не треба допустити.

ХМАРА:

Як цьому можна запобігти?

ЛУЦЕНКО:

Перед походом у колонах
Не лишне попередить всіх,
Щоб в бійку не вступать з ОМОНОМ –
Є провокатори від них.
Вони затіять можуть всяке,
А нам пришиють всю вину.
Це ж Кравченко, він, як собака,
На все готовий за Кучму...

ХМАРА:

Як той впаде, то й тому кришка;
Гонгадзе – камінь їх душі.
Убивць тримають тишком–нишком
Із криміналу, Вам кажу.
Це прямо бруд – головорізи,
Що без вагань – любого вб'ють.

ЧЕМЕРИС:

Вони створили оцю кризу,
Народ до гибелі ведуть.

МОРОЗ:

Ми до Тараса підем мирно.
Вся Україна буде тут;
Покладемо квіти, буде мітинг,
І люди Кучму пом'януть.
Хай Україна скаже слово,
Тарас суддею буде нам.

ЛУЦЕНКО:

Нам Кравченко таке покаже,
Що буде нудно і чортам.
(Робить паузу, зітхнує і продовжив)

Сьогодні всі ми об'єднались,
Ведемо спільну боротьбу
Проти режиму олігархів,
Що роблять ставку на Кучму.
Ми – «праві», «ліві» – ціль єдина:
Країну врятувать від зла,
Коли лиха, страшна година
Нам Кучму цього принесла.
Бо Кучма – смерть мого народу.
Бо Кучма – це страшна ЧУМА;
І після неї світ не родить –
Послав його нам Сатана...

Кучма планує розігнати мирну демонстрацію народу біля пам'ятника Т. Г. Шевченку 09.03.2001 р.

(Кучма та його силові міністри спровокували заколотницькі події в Києві 09.03.2001 р., зігнавши міліцію та спецназ із усієї України, щоб тільки показати свою силу і волю перед незадоволеним народом).

Кравченко в кабінеті Кучми.

Кучма:

Дали нам знати «наші люди»,
Що в день народження Тараса*
Покласти квіти не дадуть нам
Розлючені, скаженні маси.
З усіх кінців країни їдуть
Геть подурілі громадяни;
Кругом повстала більшість вузів...
Прийдуть колони заважати

* Т. Г. Шевченко

Нам честь Тарасові віддати.
Отож, блокуй усі дороги,
Не дай їм рухатись на Київ;
Стягни загони з регіонів
І київських – піднять на ноги...

КРАВЧЕНКО:

Я беркутів* – своїх орлів
На бійку з черню приготую:
Щити і каски, і кийки,
І хімію чи газ отруйний
Їм, гадам, щедро «подарую».

КУЧМА:

Роби, що знаєш – право є,
Себе – державу захищаєш.
Дави безжалісно б...дей,
Я все спишу, мене ти знаєш...

КРАВЧЕНКО:

Своїх поставлю ще вночі,
Всі входи й виходи блокую.
Ми не пропустим ходаків,
Ми їх же кров'ю почастиуєм!...

КУЧМА:

Колона наша рано буде:
Марчук, Омельченко і Плющ...
Там Медведчук усім керує;
Він все до нитки обмізкує.
По областях таку ж команду
Віддай. Блокуйте скрізь б...дей.
Зовсім нема там іноземців;
Кийків падлюкам не жалій...
Зажміть Луценка й Чемериса,
«Пришійте справу» їм обом.
Та арештуйте з них побільше,

* Спецзагін

По нирках, ребах їх лупцюй...

КРАВЧЕНКО:

Зроблю я все, що треба буде,
На диби органи здійму,
Я розірву черноті груди,
На «спис» окремих підніму.

КУЧМА:

Ти покажи їм Кузьки маму,
Як говорив колись Хрущов.
Новочеркаськ їм нагадаєм,
Де не один кінець знайшов.
Він тільки власть свою вкріпив,
Розтерши в порох бузотерів;
А там гуляли не кийки –
Там «працювали» БЕТЕЕРИ.
Хоч слід залишив він кривавий,
На своє місце всіх поставив.

*(Кучма піднімає трубку, телефонує
в адміністрацію Литвину)*

КУЧМА:

Володя, техніку пігониш
Ще вдосвіта. Мені дивись,
Щоб президентову колону
Як слід святково нарядив.

ЛИТВИН:

Все буде зроблено, Данілич;
Всі крутяться, і все іде...
Ми прикладемо усі сили
І вірте: Вас не підведем!..
(Обидва кладуть слухавки).

ВІДСТАВКА МІНІСТРА ВНУТРІШНІХ СПРАВ Ю. КРАВЧЕНКА

(Після березневих подій – справжнього побоїща народу, учиненого Кравченком 09.03.2001 року, хвиля народного гніву стає ще більшою. Тепер вся Європа, весь світ бачить в Кучмі тирана нового, антинародного режиму. Всі чекають, що буде далі.

Наляканий останніми подіями диктатор віддає першу жертву голову СБУ Л. Деркача. Звичайно, звільняють його не за масові маніфестації, а за те, що працівник СБУ М. Мельніченко робив аудіозаписи в кабінеті президента Кучми.

Кучма і Кравченко після «покладання вінків Тарасові» (побоїще), ще більше підірвали свій авторитет. Це розуміють на Банковій.

І от, Кучма, щоб хоч якось заспокоїти маси, вирішив кинути ще одну «жертву» – Кравченка – міністра внутрішніх справ України).

КУЧМА:

Юрій! Зайди. Тебе чекаю.
Потрібно дещо обговорити.
(телефонує до Кравченка).

КРАВЧЕНКО:

Через годину буду в тебе –
Нараду мушу завершити.

КУЧМА:

Гаразд...

КРАВЧЕНКО : *(думає)*

Це щось важливе;
У нашій стані – все можливе...

(Кравченко заходить в кабінет Кучми, вітається. Кучма подає руку, запрошує в крісло).

Кучма:

Ти бачиш, що створилось знову?
Про нас Європа гомонить.
Америка сказалась!.. Змова...
І я не знаю, що робить?..
Чи кидать все, прийнять відставку?
Чи відчайдушно воювать?..
Кругом «собаки» знають гавкать,
Їх не встигаю відганять...

Кравченко:

Я теж втомивсь. На мене склоки;
Юрба кричить: «судить його»,
Що я убивця, в крові руки;
Аж голова іде кругом.
Знайди мені, Данілич, справу,
Щоб я від всього відпочив;
Хоч заслужив я кепську славу,
Хоч море ворогів нажив,
На тебе «гавкать» менше будуть,
Світ заспокоїться, зітхне,
Бо неспокійні тепер люди.
Отож кажу: звільни мене...

Кучма:

Дивись, які скажені стали
Злиденні маси... Деркача їм мало!
Їх вимоги: «силовикам відставка».
Що мушу я робить з голодним людом?
Кинуть тебе на їх криваве блюдо?
Та цього мало! Хочуть і мене!..
Голота вимага мою відставку!..
Американці і Європа – ігнорують;
Усі кругом повстали проти мене.
Оцей Гонгадзе – скільки зла накидав?..
І більшість, дивно, вірять Мельніченко...

КРАВЧЕНКО:

Данілич, бачу. Але влада в тебе.
Ти ще погониш це свиняче стадо,
Утерши носа сволочі Морозу,
Які б не ладив він тобі погрози...
А я втомивсь. Піду тобі на зустріч.
І ти мені знайдеш спокійне діло;
Не хочу більше дратувати маси,
Обставини ускладнюватимуть ще більше.
Я буду поруч: і тобі підмога,
І твоїм недругам ламати буду роги.
Я ще не здамся, тільки в іншій справі...
Ще будуть дні тяжкі, і будуть ще заграви;
Я буду у твоїй когорті,
А в такім разі, ми здолаєм чорта.
Ото ж, Данілич, об'являй відставку
Мені, як силовім міністру;
Для тебе вихід, а для мене – спокій,
І це, надіюсь, буде кращим кроком.
(Кучма мовчить, тарабанить пальцями по столу, дивлячись кудись в далину).

Кучма:

А може, й так. Тебе я не зобиджу
І потурбуюсь про твоє майбутнє.
Иди у тїнь. Колись і я до тебе
Прийду. Ловити будем рибу...
І пригадаєм, як ми воювали,
Як штурмували ці страшні завали...
Кучма планує зняти з посади прем'єр-міністра В. Ющенка.

(Після відставки Кравченка в Україні продовжуються масові маніфестації та мітинги з вимогою: «Україна без Кучми». Навіть утворено комітет національного порятунку. Але прем'єр В. Ющенко нейтральний до політичних подій, його

задачі – економічні. Кучма розуміє, що раптом йому прийдеться піти у відставку, то згідно з Конституцією, місце президента займає прем'єр, отже – Ющенко. Кучма ставить край важливою задачею будь-що зняти прем'єра. В цій справі він покладається на прокучмівську парламентську більшість на чолі з В. Медведчуком. Кучма навіть планує поставити Медведчука прем'єром. І ось парламентська «більшість» свято виконує задачу президента – Медведчук зробив свою чорну справу. Кучма просив згоди Медведчука на прем'єрство, але той не погодився. «Подумаю», – сказав він.

Ось прес-конференція Кучми.

КУЧМА:

Від ЗМ* запитують мене,
Кого я висуну в прем'єри?
У мене декілька їх є,
Усі відомі в нашій сфері:
Тигипко, Кінах, Медведчук
І Пустовойтенко, Горбулін;
У мене їх широкий круг,
Ви все про них, напевне, чули.
Вони відомі в Україні,
А деякі – за її меж;
Усі політики відмінні –
В цім разі – кожного назвеш.
Та ще потрібна їхня згода,
І щоб парламент затвердив;
Тоді й об'явимо народу;
Це, певно, кожний зрозумів?..
(А в той же час Кучма думав)

* Засоби масової інформації

Кучма:

Хотів би бачити його,
Медведчука, своїм прем'єром,
Бо інше – то лиш гра
У демократію злиденну.
Він показав себе у всьому.
Такий ніде не підведе;
Він, як собака, в цьому домі
Служить господарю невтомно;
Усе він знає – що і де.

(Медведчук довго роздумував і вирішив не давати згоди на прем'єрство. Тепер у мене величезна робота в партії СДПУ(о), потрібно проникати у колективи, заволодіти масами, вживляти «нашу» ідеологію. Плющ часто боліє; я готую і проводжу в життя закони, вигідні для НАС і отже, зможу підготувати всю державну машину до стану, щоб я потім зміг прийти до вищої державної влади. Так думав Медведчук).*

Медведчук:

«Спішити нікуди. Ще встигну...
Тут треба хлопця для биття.
Нехай беруть сліпу людину –
Я не полізу у сміття.
А от появиться нагода,
І ситуація прийде,
Тоді «послужимо» народу,
Куди потрібно заведем!..
Робити буду делікатно,
Розрахувавши кожний крок,
А потім стану твердо, власно
І поведу себе як бог.
Я знаю, як іти до влади,

* Спікер парламенту

«Програма наша» – на ВІКІ.
І МИ прийдем, як треба, ззаду,
При владі станем навпаки.
Бо в інших – лиш балаканина,
Сто гетьманів і сто думок;
У кожного своя доктрина,
І кожний цар, і кожний бог.
І Кучму скинемо, як треба –
Не Президент він, а лапша...
Дістанемо і зорі з неба,
І все, чого душа бажа.
Моя програма – « Протоколи»:
То Заповіти Мудреців.
То, безперечно, краща школа –
Це красномовно час довів.»

*Зустріч Нового року за старим стилем –
13.01.2001 р. кругом прихильників Я. Табачника:
«Маю честь запросити».*

м. Київ

*(Видні діячі різних галузей людської діяльності:
науки, культури, мистецтва, промисловості, бізнесу
і політики збираються на Новорічний вогник, який
організував Ян Табачник – відомий акордеоніст-
віртуоз, виконавець багатьох музикальних речей.
Ось він телефонує президенту Кучмі, запрошує на
вогник).*

ТАБАЧНИК:

Я Вас запрошую на вечір
В честь зустрічі моїх колег,
Що рухають культуру нашу:
І музикантів, і поетів,
І співаків; людей науки,
І політичних діячів.
Колеги будуть із Європи,
Ізраїль друзів шле до нас,

Американці теж приїдуть.
Відмітим Новий рік. Згадаєм,
Як провели ми старий рік...

Кучма:

Гаразд. Я буду. »Хай», робота...
А хто з політиків прийде?

ТАБАЧНИК:

Горбулін, Кушнарьов, Марчук,
Григорій Суркіс, Медведчук...
І в основному тільки «наші».

Кучма:

Прем'єра кликали?

ТАБАЧНИК:

Ще ні...

Кучма:

Позвіть... Хоч він зовсім не «наший».

ТАБАЧНИК:

Я подзвоню... Прийде, надіюсь...

Кучма:

А ми з дружиною прийдем...

ТАБАЧНИК:

Вас радо встринуть друзі наші...

(Просторий зал. Накриті столики. Невеличка сцена.

За столиками запрошені.

Президент з дружиною сидить в крузі Горбуліна, Кушнарьова, Суркіса, Медведчука. Далі, осторонь, Ющенко – один. Погляд у Ющенка насторожений, незрозумілий. Сидить мовчки, не реагує на радісні відгуки після виступів артистів. Про що він думає?)

ЮЩЕНКО: (ДУМАЄ)

Навіщо я сюди прийшов?
Чом не відмовився від цього?
Одні «свої», і я це знав...
Та ще і я для них підмога.
Мов павуки вони снують
Зв'язки невидимі для ока.
Вони уміють заманить,
Щоб потім висмоктати соки.
Бо кожний крок у них – то ціль.
Все розраховано до нитки.
Це політичний імідж мій
І для народу мого збитки...
Мене побачить вся країна;
Тут я програв, – я їх лекей
Непереможна їх доктрина!..
Так, я соромлюсь цих персон,
Тому що знаю їх натуру.
У кожному є свій Нерон,
І він схитрує і обдурить...
Це – політична висота
І вся ціна мого прем'єрства.
Всі люди бачать, що і я
В ногах підступного сімейства.

*(Далекий шум аплодисментів. Ось думка його знову
напала на слід, і він згадав свого сміливого і розумного
віце-прем'єра Юлю *)*

ЮЩЕНКО: (ДУМАЄ)

Оце проблема... Як тут бути?
Прилип зануда-прокурор **
Пряма замова Кучми. Знаю,

* Ю. Тимошенко

** Генпрокурор

Що не простить їй Кривий Ріг*
І володіння його в Сумах** –
Яка жадоба у бездари.
Загарбать хоче все собі;
Уже мільярди. Скільки можна?..
Нема у цього хама міри,
Усе він пре, немов безодня...
Та все, упир, не забереш!..
Бо лопнеш швидко. Я в це вірю!..
Он опозиція встає...
І люди бачать в нім вампіра,
Що кров з народу свого п'є.
Ох, Юля, Юля!.. Як же бути?
До Лазаренка в'яжуть все;
Це ж СПРАВА Кучми – Лазаренка,
Колег та побратимів їх.
Боїться Кучма Лазаренка,
Тому у втечі допоміг.
Хотів він бачить його мертвим;
Як свідок справді той страшний.
Він знає все у спільній справі;
Жалкує Кучма, що живий*** ...
Американці все це знають –
Сам Лазаренко розповів.
Щодо касетного скандалу:
На 100 відсотків Мороз прав.
Тепер рятуються, шакали,
Ще й гавкають, що я «нейтрал».
Бо їхній гріх я не збираюсь
На себе вішати. Ціль моя
Віднині буде зовсім інша;
Не буду їм за халуя...

* *Металургійні комб.*

** *Хімкомбінат ((Приватизовані Кучмою)*

*** *Замах на Лазаренка, 1997 р. за вказівкою Кучми*

(Ось оголосили про закінчення зустрічі. Аплодисменти, квіти, вітання. Тепер Ющенко ніби прокнувся.

Награно сміється Кучма, угодливо лащились його сателіти, підтакували. Вітали Табачника. Незабаром все стихло).

Розмова Президента України Кучми з міністром оборони Кузьмуком про збитий українською ракетою над Чорним морем російський пасажирський літак ТУ-154.

КУЧМА: *(ПО ТЕЛЕФОНУ).*

Мене ви ріжете живого!
Робіть що хочте, та вину
Тут видно навіть для сліпого:
Це ваші пуски у Криму.
Чи Броварів вам було мало?
Та ви не армія, а зброд!
Друг друга краще б постріляли,
Вам б...дям треба цей кампот?
А що тоді, коли докажуть,
Позичить очі у Сірка?
Підсунуть їм чергову лажу
І рятувати Кузьмука?
Тепер скажу вам, хлопці: досить!
Догралися – платіть за все.
І так нема у нас відносин,
Надієтесь, що пронесе?

КУЗЬМУК:

Он Путін каже, що не наші,
Американці кажуть – теж.

КУЧМА:

А що Кузьмук від себе скаже?

Кузьмук:

Чорт маму зна – не розбереш...
Прямого доказу не видно,
А самописці – не піднять...

Кучма:

Брехня мені ваша набридла,
Всіх розгоню, разтаку мати!!!

Кузьмук:

Я напишу сьогодні рапорт...

Кучма:

Наперед бачу: напиши.
Бо честь відстоюєте слабо,
Я ж бачу: тут ти прогрішив.
Ти ж сам присутній був на пусаках;
І який чорт тебе поніс?
Війська розслабились. Не успіх –
Ти мені дулю дав під ніс.
Нам тільки цього не хватало.
І так все валиться кругом.
Щоб знав: найближчий мене жалить;
І це не кінчиться добром.
І знов скандал на всю Європу,
Та що Європа – цілий світ.
Намилять нам за все це ж...,
А скільки будемо платити?
Це імідж мій, престиж держави.
І це ваш рівень – вояки...
Це я тоді «свого» поставив,
А було б краще – навпаки.

(Телефонна розмова закінчилась)

*Президент Кучма та його державні чиновники
роблять все можливе і неможливе, щоб не допустити
до виборів у парламент лідерів демократичних блоків
В. Ющенко та Ю. Тимошенко.*

(Кучма телефонує Азарову):

КУЧМА:

Ти бачиш, Ніколай, ця стерва
І він * – Америки агент –
Дивись, щоб носа нам не втерли –
На виборах візьмуть значний «процент».
«Знайди» у «справах» кримінал з податків
І терміново передай Рябцю.
В останні дні їх знімуть з перегонів,
Не встигне суд розглянуть справу цю.
Не допустить до виборів і точка!
Заблокувати – це вимога від вас!
Хай репетують, гади, в одиночку.
Ти зрозумів? Рахуй – це мій наказ!

АЗАРОВ:

Данилыч! Высосу из пальца...
Придумаем... Для дела все пойдет...
А пройдет час – никто не докопается.
Не беспокойтесь! Мы здадим зачет!

(Кучма телефонує Рябцю).

КУЧМА:

Михайло, здрастуй! Там Азаров
Знайшов підсудне у обох –
Мадонна *, сучка, щось ховала,
І Ющенко, побий їх Бог.
Отож, на вибори і близько
Не підпускай. Дивись мені.
Усе в грянцях... І без ризику:
Закон на нашій стороні...

* Ю.Тимошенко

Рябець:

Данілич! Зробим... Хай бумагу
Азаров швидше передасть.
Працюєм ми під вашим стягом!
У ЦВК – ще Ваша власть!

(Розмова закінчена).

Про «усунення» Голови правління Національного банку України
В. Гетьмана. Лисий в кабінеті президента Кучми

Кучма: (до Лисого)

Обставини такі сплелись,
Що голова Нацбанку
На місці довго засидівсь,
Немов король у замку.
Він нам не треба. І давно...
Зіпхніть його з дороги.
Зробіть це мудро. Ще одно:
Не підніміть тривогу.
Все підготуйте... Поступово...
Там свій потрібний чоловік.
А цього відішліть до бога,
Щоб непомітно, тихо зник.
Такі обставини – невині,
Чи транспортні, чи побутові;
Щоб не було нічого видно;
Усе робіть на цій основі...
Щоб не з'явилась підозрілість,
На банк поставим «лопуха»,
А з часом звільним «їхню милість»,
Навіть з підвищенням пока...
Та потім проженем і звідти;
Так банк очистим для «своїх».
Від «тих» затребуємо звіти,
Звичайно, курям все на сміх.
Центральний банк – всьому основа,

Це наша влада, сила наша.
Ми все до нитки там обновим;
Що ж ваша милість на це скаже?

Лисий:

Запевню Вас, що ця «робота» –
Тяжка, нудна та непроста...
Я особисто майже проти,
Хоч я людина не свята.
Це резонансна справа буде;
Збунтує бізнесові клани,
Та гоїв навкруги розбудить;
Усе це нам зламає плани...

Кучма (мовчки думає):

Звільнити миром – тяганина,
«Базари» у Верховній Раді.
А так десь зник... Якась причина
Чи сам застрелився насправді...
Усі проблеми зникнуть з ним;
Промчиться місяць – все забудуть.
Усе розвіється, як дим,
І попливуть звичайні будні.

Кучма (вголос до Лисого):

Ви ще подумайте. Це схема.
Може, інакше щось. Та суть:
Для банку непотрібний Гетьман,
Нехай його чорти візьмуть...
(Лисий мовчки виходить, думає над новим
завданням)

*Українські та зарубіжні ЗМІ наповнені сенсаційним
повідомленням – убито основного ідеолога і керівника
реформації банківської системи України, народного
депутата Вадима Гетьмана.*

Все відбувається,»як сказано,» зверху.

За час роботи В. Гетьмана банківська система України вийшла на новий, світовий рівень. Стабілізувалась гривня. Ще більше укріпилась гривня як національна валюта за В. Ющенка школа Гетьмана.

І ось Кучма, згадавши, запропонував В. Ющенку стати прем'єром України (задача – виманити Ющенка з Нацбанку). Спочатку Ющенко відмовився. Але Кучма наполегливо «запрошує» останнього. Нарешті Ющенко погодився. Нацбанк очолює Володимир Стельмах.

За часи прем'єрства Ющенка відбулись значні позитивні зміни в економіці України. Велику допомогу прем'єрові надала віце-прем'єр Ю. Тимошенко. Багаторічна заборгованість населенню по зарплаті та пенсіям погашена (9,2 млрд. грн). Авторитет прем'єра та віце-прем'єра серед населення надзвичайно високий. Цього не хотів, ще більше – боявся Кучма; адже, коли опозиція з допомогою знедоленого народу України відправить Кучму у відставку, то за конституцією, автоматично прем'єр стає президентом. Кучма цього боявся і страхувався, і спішив будь-що відправити Ющенка у відставку. З допомогою вірного йому віце-спікера, олігарха Медведчука, це йому вдається. Віце-прем'єра Ю. Тимошенко за сфабрикованими Генпрокуратурою документами за вказівкою Кучми відправляють у Лук'янівську в'язницю.

Вибори в парламент (березень, 2002 р.) відбулися згідно з програмою Кучми з 100% використанням адмінресурсу. Вибрали 77% тих, кого планувала влада. В парламенті утворилася «пропрезидентська більшість», як інструмент в руках президента, швидше в руках олігархів, які його тримали.

В. Медведчук стає головою адміністрації президента і фактично головною діючою одиницею в державі.

Щоб мати в руках всі важелі влади: політичні, економічні та фінансові, олігархи радять Кучмі замінити нейтрального, але близького до Ющенка Голову правління Нацбанку В. Стельмаха. З допомогою парламентської «більшості» це Кучмі, особливо Медведчуку, вдається.

І ось Головою нацбанку Кучма призначає С. Тигипка. Кучма, особливо Медведчук, святкують повну перемогу.

Тепер вся влада – в одних руках...

Кінець 2002 р.

Кабінет президента Кучми.

Президент та Голова адміністрації обговорюють становище в Україні, розкладку політичних сил, про майбутні президентські вибори 2004 р., про боротьбу з опозицією.

Кучма:

Віднині маєм повну владу.
Парламент, як хотів я, наш.
Тепер ми «їх»* блокуєм, гадів, * опозиція.
І не дозволимо реванш...

Медведчук:

Адміністрації – міняєм
У всіх районах, областях.
Кучма:
Як «вибирали» наших – знаєм;
Тепер заміним кожний «цвях».

Тих, що відсотків не давали
Всіх замінить і не щадить!..

Поставимо «своїх» шакалів,
Щоб опозицію душить...

МЕДВЕДЧУК:

Контроль фінансів – це основа,
А там сидить банкір-павук*,
Опозиційний, чесне слово...
Відбився він від Ваших рук.
В руках фінанси – це вся влада!
І це – майбутній президент...

КУЧМА:

Його заміна не завадить...

МЕДВЕДЧУК:

Є «наш», надійний претендент.

КУЧМА:

Тигипко? Піде...

МЕДВЕДЧУК:

Так, Тигипко...
Душою, тілом – це вже «наш».

КУЧМА:

Прогнати Стельмаха і швидко;
Нацбанк візьмем «на абордаж».

Тепер в руках у нас всі гроші,
Уся валюта – вихід в світ...

МЕДВЕДЧУК (*МОВЧКИ ДУМАЄ*):

Отож, усе ми вмієм, можемо!
Могутній у Мойсея рід.

КУЧМА (*МОВЧКИ ДУМАЄ*):

Парламент підкоряв я тяжко.
А СБУ – моє давно!..
І МВС – моя упряжка,
Моє надійне стремено.

* В. Стельмах

Прокуратура, суд та ЗМІ –
Мої раби – покірні слуги;
Ці під каблук лягли самі,
Здались без всякої потуги.
Медведчук (до Кучми):
Конає «Наша Україна»,
Ми розложили її теж.
Бо їхній лідер – просто глина;
(*Руками глину розімнеш...*)

А решта з них – мала частина*
Скажу упевнено – їм крах!..
У Ваших ніг вся Україна!..

МЕДВЕДЧУК (мовчки подумав):

А влада – у моїх руках!..

*Після затвердження Головою Нацбанку України
С. Тигипка, В. Ющенко, дивлячись телевізор,
де повідомляють про цю подію, думає:*

ЮЩЕНКО:

Тепер ця драма зрозуміла –
Вадима** знищили «вони»
Мовчали довго. Не хотіли
Своєї видавать вини.
Уже і я пізнав, як банком
При цім режимі управлять.
Мені підсунули приманку –
Прем'єром тимчасово стать.
Я не шкодую. Це наука..
І для держави щось приніс;
Хоча мені в'язали руки
Та дулі тикали під ніс.

* СПУ, БЮТ, КПУ

** В. Гетьман

А я робив... І Юля* тоже
Мені в ділах допомогла.
Та проти неї – стан ворожий –
Кучмівська мафія. І зла
Їй, бідоласі, за ці роки
Багато дуже завдала.

Та не здавалась наша Юля:
Прокуратура, суд, тюрма
Її нічуть не похитнули;
Не подолав її Кучма.
Вона людина принципова.
Могутній розум. Мужикам
Рівняться з нею – не те слово;
Боюсь рівняться з нею сам.
А Юлі всюди просто вірять.
В ній кожне слово, погляд, рух
Якись свої та зрозумілі
І піднімають людський дух.

•••••

...Центральний банк... Там їхні люди...
Тож Україні буде крах...
Пан Президент – балбес, паскуда,
Маріонетка в «їх» руках.

лютий, 2003 р.

*Осінь 2003 року. Кабінет Президента.
Кучма та Медведчук роблять аналіз політичних
обставин в Україні.*

* Ю. Тимошенко

Кучма:

Тепер парламент – наша сила;
На нього ставку робим ми.
Ми опозицію в могилу
Відправим вірними людьми.

Медведчук:

Данілич!
І Ющенко, і Тимошенко –
Їх рейтинг вироста щодня;
Пора їх проучить гарненько
І наш авторитет піднять.

Кучма:

Ач, в президенти захотіли...
Але тепер не ті і ми,
Щоб їм віддати таке діло;
Вони не знають ще Кучми...

Гепрокурор Піскун – роззява
Ту сучку*, бач, не посадив;
Він загубив нам таку справу,
Він мені горщики побив.

(Кучма мовчки думає):

То ж він Гонгадзе справу знає,
І бачу, в нього хватить дуру,
(Як він пубічно заявляє),
Повідать світу все в натурі.

Я не дозволю цього лиха
І Піскуна геть ізолою.
Його ми знімем мирно, тихо;
Нехай мовчить і не шалує.

* Ю. Тимошенко

Кучма Медведчуку (вголос):

А Піскуна прогнать. Відставка...
Слабак – себе не оправдав;
Хоч знаю, будуть «ЛІВІ» гавкать,
Та я на них оце поклав...

А Ющенко!... Той президентом
Уже рахує себе сам;
Та дулю дам отим студентам –
Я влади так їм не віддам!..

Медведчук:

Там Ющенко планує форум
У регіонах – Львів, Донецьк.

Кучма:

От і завдайте йому фору,
Утерши носа, накінець.

Медведчук:

У Львові – там Сергій* задушить;
Донецьк – подвижники прем'єра**

Кучма:

Ми вирвемо в них власні душі...
Хай знають, що це наша ера.
Нам тільки «більшість» зберегти,
Щоб конституцію змінила...

Медведчук (мовчки думає):

А час покаже – я чи ти –
У кого більше стане сили...

Народ не любить нас обох,
У першу чергу – це «Пахана»;
А я за спиною його
Стояв, стою, як за екраном.

* Сергій Медведчук

** В. Янукович

Грішу не я, а Президент,
Хоч ним керую я всеціло.
Тепер я перший претиндент
На Перше місце, зрозуміло.

За його спиною я зміг
Добратись до вершини влади.
Його в тяжкий момент зберіг –
Це я робив для себе ради...

Кучма:

Народ не вибере мене
На третій термін – втрачу владу;
І нам все тяжче з кожним днем
Дурить довірливу громаду.

А коли «більшість» обере,
У мене це одна надія,
Тоді своє ми заберем,
Тоді зробити все зумієм.

(Медведчук мовчки думає відносно Кучми, як президента):

«Пахан» своє відпрацював...
Ним керувати так набридло.
Він Україну промотав...
Та й сам він від природи – бидло.

Отож, мій час тепер настав:
Підняти прапор над цим краєм;
Мойсей його нам в руки вклав,
І ми всі труднощі здолаєм.

Зробить реформу «більшість» зможе –
Прийнять закон, щоб вибирав

Парламент президента тоже;
На це у нього досить прав.

Тоді я буду мати шанс.
Уміло «більшість» підготую,
І мої люди в певний час
Мене, дай Бог, проголосують.

Коли ж закон цей не пройде,
Народ мені не допоможе,
Тоді мій прапор упаде,
А разом з ним – я тоже...

грудень 2003 р.

Зговір лідера Соціал–Демократичної партії України (об'єднаної), Голови адміністрації Президента Медведчука В. В. та лідера Комуністичної партії України Симоненка П. М. протягнути через парламент антинародний закон про вибори президента парламентом, тобто пропрезидентською парламентською «більшістю».

Розкішний легковий автомобіль з номерами держадміністрації зупинився біля казкового палацу, що красувався в лісному масиві «Пуща» під Києвом. Це нова загородня дача Медведчука В. В. З автомобіля вийшло двоє: Медведчук В. В. та Симоненко П. М.

Відразу Віктор Володимирович дав якісь вказівки челяді, що слухняно підбігла до нього. Петро Миколайович тим часом любувався палацом, його витонченою формою, неповторністю. «Мабуть, – думав він, – кращі архітектори та майстри працювали над примхами замовника».

Ось господар приєднався до Петра Миколайовича і вони пішли по алеї, що вела в глибину парку.

МЕДВЕДЧУК:

Ми поговорим на природі.
Тут, факт, немає зайвих вух.
Тож недруги нам не нашкодять,
І зокрема, Народний Рух.
(*Медведчук почав здалеку*)

МЕДВЕДЧУК:

....Комуністичний рух згасає,
У вас * – одні лиш старики,
Ще рік чи два – і вас немає;
А ми ** – зростаєм, навпаки...
(*Медведчук мовчки думає*):

МЕДВЕДЧУК:

«Ми в кожний колектив країни
«Своїх» вживляємо людей.
Неначе ракова пухлина,
Зростає партія СД***
Ні лік немає. Ні спасіння.
Ми переродим цілий світ.
Живе Мойсееве насіння,
Зростає Соломонів рід.
А цей народ зведем в могилу,
Залишимо лиш слуг-рабів;
Ми півпланети підкупили,
А цього **** «купим» поготів.

МЕДВЕДЧУК (вслух):

Вернути владу вам не світить.
Ви каламутите людей.
Ви у щось вірите, як діти –
Минув час ленінських ідей.
Глобалізується весь світ.

* КПУ

** СДПУ(О)

*** СДПУ(О)

**** Симоненко

Панує той, у кого гроші,
У кого влада. Людський рід
Інакше жить уже не може.
Великий Світ – пани і слуги –
Так вічно буде на Землі.
Даремні ваші всі потуги;
Грошам підвладні королі.
(Симоненко з філософським пафосом):

СИМОНЕНКО:

Нічого нового... Я бачу
З минулого вернути світ
Не всім вдається. Та задачу
Ми завжди ставимо як слід.

МЕДВЕДЧУК:

Так ставте. І рішайте вічно.
Хто заборонить думать так?!
Але мені від цього смішно,
Чи все це гра? Чи ви чудаки?..
Даю вам NХ мільонів,
А ви підтримуєте нас
В конституційнім марафоні,
І буде вам і нам гаразд.

СИМОНЕНКО:

Ви що, смієтесь наді мною?

МЕДВЕДЧУК:

Даю у доларах... Беріть...
Не то залишитеся гоєм,
А вам потрібно якимось жить...
Цього вам досить на всі роки,
І внукам, правнукам на вік...
Це буде вашим кращим кроком.

СИМОНЕНКО:

Я до багатств таких не звик...

МЕДВЕДЧУК:

Хоч буде користь якась з того,
А то одна лиш суета;
Не відмовляйтесь, ради Бога,
Я ж запросив вас неспроста.
Ці гроші покладем до банку
На ваш рахунок. Тільки так.
Подумайте... Рішіть до ранку
І мені дайте згоди знак.
*(Симоненко йшов і мовчав. Він просто
думав):*

СИМОНЕНКО *(думає)*:

А може, рацію він має?
Союзу нам не повернуть;
Все розвалилось в нашім краї.
Для чого ж рух* цей? Його суть?
Отож, ми лиш колотим маси;
Це ностальгія пожилих.
Нема опори, того класу,
Який, по суті, просто зник.
Ще років декілька – й затихнем;
І я як лідер зникну теж.
А скільки ж віддано цим битвам,
Та як і що тепер утнеш..
*(Незабаром вони зайши до палацу.
В бенкетному залі
на них чекав щедро накритий стіл.
Назустріч їм вийшла, вся сяюча, Оксана**).*

*Ранок наступного дня. Дев'ята година. Медведчуку
на мобільний – дзвінок. Це – Симоненко.*

* Комуністичний рух

** Оксана Марченко

Епілог

*Колись у давнину і Юда
Продав Спасителя Ісуса
(За тридцять срібних.)
...Тож висновків робить не будем;
Кому цікаво – розберуться...*

*грудень 2003 р., Москва, Філі,
вул. Звенигородська*

*Кучма та Медведчук радяться як бути, коли
не пройде конституційна реформа в запланованому
ними вигляді, тобто вибори президента парламентом,
зокрема пропрезидентською парламентською
«більшістю».*

МЕДВЕДЧУК:

На нашу сторону студентів
Вважаю, варто привернуть.
Для цього є в нас дивіденди –
Стипендію підвищить чуть.
І парт'ячейки в кожному вузі
ЕС–деки, певно, будуть мать.
Декан, чи ректор – наші друзі*,
Їх зацікавим, так сказать.
І голос кожного – до купи;
Це навіть більше, ніж мільйон.
Тюрма, службовці – оці групи,
Та ще мільйон із під погон**.
А скільки купимо за гроші?
Народ цей бідний, бо дурний:
За пачку гречки продасть душу.

* Члени СДПУ(О)

** Військові, міліція

І все це з власної вини.
Отож, Данілич, ще прорвемся!
Ми ставку робимо на Вас.
Не марно ми ЕС—деки звемся;
Це більш ніж партія, ми – клас.
Ми все підкорим в Україні,
І стане гоєм оцей люд.
Нехай живуть вони, як свині:
Ми кинем їх у вічний бруд.
І будем завжди управляти.
Закон* заклали на віки!
Незгідних кинемо за ґрати –
Ми не прості «більшовики»**.

Кучма:

Не заперечую. Я радий.
Робіть усе, як мусить стать.
Не віддамо їм***, гадам, влади,
На все піду, разтаку мать.
Закриєм їм усі газети,
В них телерадіо нема,
Нехай вовками виють, черті;
Я покажу їм, хто Кучма...

Лютий 2004р. Кабінет Президента України. Кучма та голова адміністрації Медведчук обговорюють політичне становище в Україні.

Кучма:

Тепер я бачу настрої мас;
Адмінресурс не допоможе.
І опозиція до нас
На смерть настроєна вороже.
Європа, бач, що нам всучила...

* Закон від 3.02.2004 р., прийнятий ВР

** Парламентська «більшість»

*** Опозиції

Та я на них «ложив» давно.
Свої ж, подонки, підмочили
І мене кинули в дерьмо.
Я в президенти не пройду,
Потрібно думать про щось інше,
Пока при владі. До ладу
парламент привести, як ліпше.
Литвин* у березні дасть дані
Як бути нам, як діять далі...
Чи здіймем бурю у стакані,
Чи інше є щось в арсеналі.
А «Сільські вісті» – задушить.
Там вічний ворог мій; цей Бокий**
Він буде завжди під нас рить,
Поки не зв'яжем йому руки.
То все Мороз і його свора.
Він нам завжди не давав жить;
Це наш непримиримий ворог:
Він хоче все перемінить.
Йде справжня боротьба – не жарти;
Чи доконаєм його, суку?
Може, того?...

МЕДВЕДЧУК :

Ви що ?.. Не варто,
Не варто і марати руки...

КУЧМА:

Радіостанції оці***
Закрийте геть. Не дайте пискнуть.
Що варта тільки Бі-Бі-Сі...

* Спікер парламенту

** Нар. деп. Укр., Член ради «СВ»

*** «Свобода», «Континент», «Рокс»

МЕДВЕДЧУК:

На неї, жаль, не зможем вплинути.

КУЧМА:

Заткніть горлянки. Ні на слово
Не дайте у ефір зайти;
Готуйте грізні постанови,
Щоб більше жаху навести.
Збирайте форуми фальшиві,
Народ дурачте. Він мовчить...
Вчиняйте різні рацедиви –
На опозицію спишіть.

МЕДВЕДЧУК:

Нам тільки підкорить громаду;
На цю програму кинуть все.
У нас в руках Верховна Рада –
Це наша вічна карусель...
Уже тепер парламент в силі
Зробити все, що скажем ми.
Для того «більшість» утворили,
Скріпили вірними людьми.
Ми Симоненка розложили,
Хоча для виду він ще є.
А з решти * витягнемо жили
І зробим все-таки своє.
Вся опозиція – в розколі.
Вона тепер нам не страшна.
Нехай із бидлом грають ролі,
А ми потішимося сповна.
В руках у нас і власть, і сила,
Усі багатства назавжди.
Це ми учора ** закріпили,
Зумівши «лівих» обвести.
...Приймем закон, і президенту

* СПУ, «Наша Україна», БЮТ

** 3.02.2004 р.

«Обріжем» основні права.
Ми зробим «куклу» з претендента* ,
Він буде нижчий, ніж трава.
Ми обгородим його «тином»,
До того ж, зробимо сліпцем.
Коли потрібно буде – скинем,
Імпічмент хитро проведем.
Усі права дамо прем'єру,
А висунем його самі,
Звичайно, зі своєї сфери,
Щоб він на на «нас» робити зміг.
В Конституційнім** – наші люди;
Їх закріпили назавжди;
Ми керувати ними будем:
Що підтвердить, що відвести.
А Вам, Данілич, ми роботу
Найкращу в світі підберем...
Одне лиш тільки – Ваша згода –
Ми «зробим» Вас секретарем***.

лютий, 2004 р., м. Київ.

ВАГАННЯ ГОЛОВИ ПОЛІТРАДИ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ ОЛЕКСАНДРА
МОРОЗА В ПЕРІОД КРИЗИ В УКРАЇНІ

МОРОЗ (ДУМАЄ):

А раптом «більшість» переможе?
То ж, Симоненко****, – хитрий біс:
Йому знайдеться у них ложа,
А ми підемо під укіс.

* В. Ющенко

** Конституційний Суд

*** СДПУ(О)

**** Секретар КПУ

На Януковича * мільярди
Не пожалкує Медведчук,
А я залишусь – бита карта,
І знову йди на зайвий круг.
Перемогти це зле коріння,
Зламати, вирвать до основи...
Чи стане сили і терпіння,
Щоб починати знову й знову?
Народ до Юценка схилився.
А що мені при нім чекати?
Там поруч Юля, диво-птиця
І їхній кучер ** лисуватий.
І Ющенко, і Юля тоже –
Вони в політиці слабкі;
Тримати владу вряд чи зможуть,
Їх розітруть «більшовики».
Там, правда, є розумні люди.
Один Кармазін * вартий їх;
Та є і тріпачі–паскуди,
Що курям підійдуть на сміх.
І що робити – сам не знаю.
Прийняти рішення не в змозі;
Як подолати чорну зграю?
Я зупинивсь на півдорозі.
А час іде... Моє здоров'я...
Та і роки уже не ті;
Складеться так, що знову я
Залишусь бісом у куті.
Народ доведений до краю.
Це не життя, а виживання;
Народ від злиднів вимирає,
А в мене сумніви-вагання...

березень 2004 р., м. Київ

* Прем'єр, 2004 р., кандидат в президенти

** А. Турчинов

*Події відбуваються в лютому-березні 2004 р.
в Україні.*

*Президент України Кучма та Голова адміністрації
президента України Медведчук обговорюють
політичне становище в державі: про висунення
кандидатом на пост Президента від влади Віктора
Януковича.*

Кучма:

Реальну владу зберегти –
Це основна тепер задача.
Медведчук:
Нам Януковича * вести –
Нікого іншого не бачу.
Хоч він не лідер, але свій;
До того ж, це упертий хлопець;
Він підготовлений до дій,
Він не підкориться Європі.

Кучма:

В руках тримав донецький клан;
Там всюди зековські настрої.

Медведчук:

Він буде добрий атаман,
Нам сили, думаю, потроїть.

Кучма (мовчки думає):

То ж він спасіння для нас всіх;
При нім «ми» будем управляти.
Він «закопає» отой гріх**
І ми не підемо за грати.

Медведчук:

А щоби він прийшов до влади,
Потрібно діять в регіонах;
Адміністрації в громадах

* Прем'єр-міністр України, 2004 р.

** Гетьман, Гонгадзе, Чорновіл

Свої утворять бастіони;
Містечко, хутір, чи село –
Йому віддати голос мусять.
І щоб на світі не було –
Суперника* там не пропустять.
Тигіпко** зробить відкріпні,
Їх вдосталь дати нашим людям,
Надати транспорт, відпускні –
Нехай по Україні блудять
І голосують сотні раз;
Ніхто такого не перевірить.
Такий закон... І все гаразд.
Ми переможем. Я в це вірю.
У переможця більше прав;
Що скарги?.. Вірять владі...
Суди всі наші. Я це мав...
Нехай посмикаються, гади...
Ми влади їм не віддамо.
Це тільки так. Це не можливо...
Міцніше всім тримать кермо!..
Ми переможемо строптивих!..

травень 2004 р., м. Київ

Серпень 2004 р. Сірий поставив задачу державним чиновникам про фізичне знищення кандидата в президенти від опозиції В. Ющенка.

Сірий:

Зробіть усе, щоб він зовсім не був***.
Перетворіть у порох чи грязюку.
Щоб прах його скажений вітер здув,

* В. Ющенко, кандидат в президенти від опозиції

** Голова нац. банку, він же керівник виборчого штабу Януковича

*** Фізичне знищення

І щоб не знали, хто прикладав руки.
Їх правду у брехню перетворить,
А наші вигадки одінте в ризи правди.
Юрбу людей дурить, дурить, дурить;
Нехай жеруть, червоточиві гади.

А яд той буде і не яд^{*},
Але в сто раз сильніше яду.
Мізерна доза... І той брат^{**}
Залишить назавжди громаду...
(Мовчки подумав):
Ціна люба – до влади не пустить;
Не пожалкуєм мільонів.
Ми потім зможем їх нажити,
Коли залишимося при троні.
Коли ж до влади прийде він,
То нам тоді не здобувати:
По нас ударить віщій дзвін;
Ми з гуркотом підем за ґрати.
Нам пригадає чернь усе:
І Гетьмана, і Чорновола...
І голову^{***} ми принесем
Покірні волі Інтерполу...

вересень 2004 р., м. Київ

*Серпень 2004 р. Йде обговорення доручення Сірого
про фізичне знищення кандидата на пост Президента
України Віктора Андрійовича Ющенко.*

* Діюксин

** В. Ющенко

*** Голова Г. Гонгадзе

Мешков:

Ми діять мусим терміново.
Господар вимагає дій.
Отож, тепер за нами слово
Ти це, нарешті, зрозумій.

Дацюк:

І кандидат, і шеф, і перший –
Вони підмочені давно.
І ми заліземо, до речі,
У це дерьмо.

Мешков:

Одне скажу, що ми служаки.
«Це» мусим виконати... Факт...
Не варто зайвого балакати.
Плануй, як здійснити цей акт...

Дацюк:

Ми йдем на злочин. І відкрито.
Нас не врятує його* смерть.
Все це колись буде розкрито,
І ми з тобою втратим честь.
Ти думаєш, терпіти стане
Того, хто трон йому приніс;
І ми з тобою теж розтанем –
Він обережний, хитрий, біс.

вересень 2004 р., м. Київ

В Україні відбулась ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ. Перемогою Ющенка закінчились вибори Президента України. Після об'яви Верховним судом результатів виборів Медведчук та Кучма з край трагічним виглядом радяться.

* В. Ющенко

Кучма (до Медведчука):

От гад той лисий – не зумів зробить *
Тепер, рахуй, – усе пропало.
То ж будемо вовками вить,
Але й цього ще мало.

Мав цілу армію бійців,
Загони «беркутів», «ОМОНУ»,
А розігнати не зумів
Чи притягнути по закону...
(Кучма мовчки думає):
Васіл'єв **, може, й знищив те,
Що Піскуну *** було відомо...
Та чорну смугу не змете
В житті моєму несвятому.

Узнає все це білий світ,
То буде вироком без суду.
Прокляття вічне на мій рід
Народ ніколи не забуде.

Медведчук:

Війна трьох Вікторів скінчилась;
У ній противник **** переміг
Роззява, мав він такі сили
І з ними впоратись не зміг.

.....
.....
.....
.....

* Розгромить Помаранчеву революцію

** Ген. прокурор, 2004 р.

*** Ген. прокурор, 2005 р.

**** Ющенко

Кучма:

Ух, зрадники – дали так маху;
Я їм довірив... Слабакам...
Усе це привело до краху,
Тепер під ковпаком я сам.

.....
.....
.....
.....
...

(Медведчук мовчки думає):
Чекати вироку – це здатись,
Що не властиво мені теж...
Виходить, мушу щось міняти,
Шукати недосяжних меж...

24.01.2005 р., м. Київ

В розпалі Помаранчвої революція в Україні. Приміщення адміністрації Президента в Києві заблоковано революційними масами. Кучма та Медведчук знаходяться в загородній резиденції у Конча Заспі. Медведчук пройшовся по кабінету і звернувся до Кучми.

МЕДВЕДЧУК:

Під Васильковом – там бійці готові;
Дивізію очолив генерал*
Ви президент. Одне лиш Ваше слово –
І в Києві ми проведем аврал.

* Генерал Попков

Кучма:

Такий фінал – майдан залити кров'ю?
Скажу по правді, що цього боюсь...
Не хочу більше воювати з юрбою.
Тепер я пас... здаюсь, здаюсь, здаюсь...

Медведчук:

На поміч приєднається весь схід,
Усе помор'я – Крим, Херсон, Одеса.
Ми їх проучимо як слід
І упаде цей бунтівник-агресор.

Кучма:

Коли ж війська не стануть проти черні,
Коли збунтується увесь скажений люд,
Мене жде кара цього племені,
Як Чаушеску* – просто експрес-суд.

Медведчук:

Данілич! Ви здаєтесь рано...
За Вами влада; ви ще наш гарант,
Ми маємо ще крайні грані:
Введем в державі надзвичайний стан...
Ви ж як до цього, знову Президент
І певний термін будемо при владі.
Ми виберем нам вигідний момент
І переможемо ворогам на заздирстві.

(Медведчук все-таки силкується умовити Кучму діяти за його, Медведчука, планом.)

Кучма радить зв'язатись із СБУ по цьому питанню. Медведчук телефонує в СБУ його керівнику І. Смішко і доводить план. Смішко відповідає.

* Президент Румунії

Смшко:

По вашим планам вже робили справи,
Та не підемо проти мас,
Робить побоїще криваве
Ми не допустимо цей раз.

Медведчук:

Ви стали Президенту проти.
Він конституції гарант...

Смшко:

Не президент він, а срамота,
А ще по-іншому – баран.
Коли баран очолив стаю,
Він остається бараном;
Його ми більше не сприймаєм,
Для нас він нерозумний гном...

Авт.:

*І Медведчук на те ні слова
Йому на здачу не сказав.
Він зрозумів, що все це змова,
Що цю кампанію програв.
Він підійшов до президента,
Поклавши руку на плече.*

Медведчук:

Вам не потрібні аргументи?..

Кучма:

Нехай все, як текло, й тече...
(махнувши рукою)

*(Кучма в загородній резиденції. Поруч його
зять Віктор Пінчук)*

Кучма:

Погані справи в мене, сину.
Я майже в пазурах у них,
Тяжкий тягар ніяк не скину;

Він у душі моїй заліг.
Тепер я бачу – доконають.
Мене посадять назавжди.
Прийшла до влади інша згряя,
Якій я так не догодив.

Пінчук:

Чи ти забув про мене, батьку;
Усе-таки тобі я зять.
Ще не вступив у справжню схватку,
Ключі стараюсь підібрати.
Не пожалкуєм мільйонів
І розірвем лихий ланцюг.*
Ми підготуєм справжніх клонів.
Ми маєм досить волоцюг.
Не дам, я батьку, тобі згинуть;
Це ж ти колись мене підняв,
Зробивши навіть надлюдину;
Я ж не зажерлива свиня...
А наші принципи відомі:
Ми гоїв віддамо під суд;
Тепер, рахуй, що ми в едемі
І Бог наш вбереже від пут.
«Не брав, не крав, не чув, не видав», –
Подібна відповідь твоя;
Тебе ж пока ніхто не видав,
Хоч десь сховалася змія.

Кучма:

Ото ж воно. Боюсь я гадів,
Вони підступні, як завжди.
Десь підкрадаються позаду,
Від нас їх Боже відведи...
Коли я «був» – мене лизали
І лацились. Тепер дивись –
Вороже стадо їх придбало,
Сволота каже мені «брись»...

Пінчук:

Так все зібралося до купи.
Та гроші й влада роблять все;
Ми перше маєм, інше – купим...
Я думаю, нам повезе!..

Кучма:

Дай Бог, дай Бог... Хотілось сину
Ще походить по цій землі,
Очима бачить всю родину;
Та й онучата ще малі...

Березень 2005 р. За дві години до прибуття в Генпрокуратуру України экс-міністра МВС Ю. Кравченка для дачі показань в справі Г. Гонгадзе, його знаходять мертвим у власному гаражі з двома вогнепальними ранами в голову.

Слідство встановило, що це було самогубство. (Але ж дві смертельні рани в голову?!). Як мертвий зміг стріляти ще раз?

(Кучма та Пінчук на загородній дачі, прогулюються)

Пінчук:

Ото ж тепер ти, батьку, бачиш –
Ланцюг розірвано «лихий».
Тепер ніхто вже не докаже...
Останній свідок неживий!..
Сто років йтиме тяганина;
Шукатимуть кого нема.
А там ще зміниться доктрина
Та стануть інші до керма...
Ми панувати завжди будем.
Нам всього досить на віки.
Отож, розправ, дідусю, груди;
Ходім, он наші малюки...

березень-квітень 2005 р.

Еплог

Було безславним це правління.
Він Україну розорив.
А скільки ж болю і терпіння
Народ цей мав, що він душив?...
Ні рать татарська, ні фашисти
Не нарobili стільки зла,
Скільки оці авантюристи,
Що сплюндрували все до тла.
Не Україна – це руїна,
Це рана, що болить, болить;
Це забинтована дитина,
І не дають їй ходити...
Це сотні вкрадених заводів;
Це в бур'янах стоять поля;
Це мертві села без народу,
І вітер бур'яни гуля.
Це тисячі дітей бездомних,
Мов викинутих собачат;
Десь комплектуються притони
Із наших же красунь–дівчат.
Тепер чуже те, що живе.
Не наше, матінко, не наше:
В чужі світи усе пливе
І ми п'ємо з брудної чаші.
А ти жебрачка, як завжди,
Ніяк не здіймешся на ноги.
Мене ж за прямоту прости:
Тобого правлять «їхнім Богом».

квітень 2005 р.

У створенні цих замальовок мені допомогли інформацією справжні патріоти України і особливо аудіозаписи охоронця Президента Миколи Мельніченка. Їм за це безмежно вдячний.

Після закінення подій «Помаранчової революції»

Роздуми полтика

Він* заявив, що я причетний,
Що в цьому** радник був Кучмі.
Гадає дехто – я приречений;
І не вгамовуються ЗМІ.
Та я спростую такий намір.
Не прийме суд отих касет,
Хоча в громаді зчинять гамір.
Та є ще й мій авторитет.
Парламент обкрутив уміло.
Встромив оранжевим ножа***
І яду положив у «тіло»;
Хай роз'їдає їх іржа.
При владі маю друзів досить;
Я їх при Кучмі приручив.
І цей парламент ще у змозі
Створити масу «дивних див».
Ми на майбутнє все положим,
Щоби пройшов до влади «блок»,
А там, з'єднавшись****, переможем,
Дамо оранжевим урок.
Ми Кучму не дамо чіпати.
Він став хрещеним батьком нам;
«Оранжеві» ж хочять за грати
Віддати його... Та я не здам!..
Не візмуть Кучму – мертві свідки.

* М. Мельніченко

** Убивство Г. Гонгадзе

*** 10.01.06 р.

**** З СДП(о), Регіони, КПУ

Кому я щось там говорив* ,
Це, як сказала якась тітка,
А гурт бабусь це повторив** ...
Генпрокурорів пуста праця,
Ми все заплутали, і як!
Тепер і президент зам'явся,
І став повзти назад, мов рак.
Конституційний Суд закрили,
Затерли Юценка ми геть,
Щоби не сунув своє рило,
Готуєм політичну смерть.
Все заблоковано в країні,
В колеса палки ставлять ті,
Хто слугував старій доктрині
І ополчилися круті.
Росія вершить свою справу –
Мов кішка грає з мишеням,
А східняки кричать їй «браво»;
На їхній стороні я й сам.
Хоч не кричу, бо я при владі,
А мовчки я своє роблю.
Оранжевих здолаєм, гадів,
Розчавим всюди, без жалю.
А нині – тільки працювати.
Нам до парламенту ввійти.
Ми не здамося. Ми завзяті.
Ми вперто йдемо до мети.

12.02.2006 р., м. Київ

* Убити Г. Гонгадзе

** ББС